

Từ Thơ Đường Tới Thơ Mới.

Dương Đình Hỷ

Thơ Đường 7 chữ có nhiều luật lệ ràng buộc. Theo hàng ngang thì luật bằng trắc của các chữ trong câu được quy định bởi luật : nhất tam ngũ bất luận, nhị tứ lục phân minh; nghĩa là các chữ 1,3, 5 không kể, nhưng các chữ 2, 4,6 thì phải theo luật. Trong lối thơ 7 chữ 4 câu theo hàng dọc thì chữ thứ 2 của câu một và chữ thứ 2 của câu 4 phải niêm với nhau (nghĩa là cùng vần bằng hay cùng trắc). Nếu là thể thất ngôn bát cú (7 chữ 8 câu) thì chữ thứ 2 của câu 1 niêm với chữ thứ 2 của câu 8. Chữ thứ 2 của các câu (2+3), (4+5), (6+7) niêm với nhau. Về vần thì chữ cuối vần bằng của câu 1 vần với chữ cuối của các câu 2, 4,6 và 8. Nếu chữ cuối của câu 1 là vần trắc thì chữ cuối của câu 2 vần bằng sẽ vần với chữ cuối của các câu 4, 6 và 8, tức là cả bài chỉ có một vần mà thôi.

Nếu là thơ 5 chữ thì coi như là bỏ 2 chữ đầu của loại thơ 7 chữ và luật lệ vẫn như 7 chữ. Chữ thứ 2 của thơ 5 chữ tương đương với chữ thứ 4 của thơ 7 chữ, và chữ thứ 4 của thơ 5 chữ tương đương với chữ thứ 6 của thơ 7 chữ.

Thơ mới Việt Nam bỏ cả niêm, luật chỉ giữ lại cách hiệp vần, do đó dễ dàng xử dụng hơn. Các dịch giả Việt Nam khi dịch thơ Đường ra Việt ngữ thường dùng thể thơ lục bát là một thể thơ đặc biệt của Việt Nam, tuân theo luật của thơ Việt, nhưng khi xử dụng các thể thơ 5 chữ hoặc 7 chữ thì đều tuân theo quy luật của thơ Đường.

Thi ca Việt Nam đã tiến từ thơ cũ tới thơ mới, rồi thơ tự do. Nếu đã chấp nhận dùng lục bát để dịch thơ Đường thì tại sao lại không chấp nhận thơ mới hay thơ tự do để dịch chứ? Do đó chúng tôi thử dịch lại một số bài nổi tiếng đã có nhiều người trước kia đã dịch, nhưng theo lối thơ mới, không tuân thủ theo những luật lệ khắt khe của thơ Đường.

Thể loại thơ Đường.

Cổ phong (còn gọi là cổ thể) là những bài thơ 5, hay 7 chữ, số câu không nhất định, không theo niêm luật, nhưng số chữ thì nhất định. Nếu các bài 7 chữ quá 8 câu và các bài 5 chữ quá 16 câu thì gọi là *tràng thiên*. Cổ phong xuất hiện từ đời Đông Hán, nhưng đời Đường vẫn dùng.

Đường thi (còn gọi là Cận Thể) theo số chữ thì có ngũ ngôn (5 chữ) và thất ngôn (7 chữ). Theo số câu thì có *Tứ tuyệt* (bốn câu) và *Bát cú* (8 câu).

Về thanh chúng ta có 2 thanh *Bằng* (những chữ có dấu huyền và không dấu) và *Trắc* (những chữ có dấu sắc, hỏi, ngã, nặng). Chỉ để ý đến các chữ 2,4, 6. Một bài thi thất ngôn tứ tuyệt sẽ có dạng như sau :

Vần Bằng

Vần Trắc

В	T	В	T	В	T
T	В	T	В	T	В
T	В	T	В	T	В
В	T	В	T	В	T

Gọi là vần bằng vì chữ thứ 2 của câu 1 là bằng, gọi là vần trắc vì chữ thứ 2 của câu một là trắc. Nếu hàng ngang không theo thứ tự trên thì đó là *thất luật*. Nếu hàng dọc không theo thứ tự trên thì đó là *thất niêm*.

Với thể thất ngôn bát cú (7 chữ, 8 câu) thì sau câu thứ 4 của Tứ tuyệt ta lập lại thứ tự của 4 câu trên.

Vần Bằng	Vần Trắc
ВТВ	ТВТ
TBT	ВТВ
TBT	ВТВ
ВТВ	ТВТ
ВТВ	ТВТ
TBT	ВТВ
TBT	ВТВ
ВТВ	ТВТ

Nhạc Phủ: Loại thơ dùng để phổ nhạc, có từ đời Hán nhưng đời Dường cũng có dùng. Có thể dùng 5 chữ 4 câu gọi là Ngũ tuyệt nhạc phủ, thí dụ bài Trường Can Hành, hoặc 7 chữ 4 câu gọi là Thất tuyệt nhạc phủ, thí dụ bài Kim Hĩ Y.

Bài 1: 登 幽 州 臺 歌

Đăng U Châu Đài Ca

前	不	見	古	人	
Tiền	bất	kiến	cổ	nhân	
後	不	見	來	者	
Hậu	bất	kiến	lai	giả	
念	天	地	之	悠	悠
Niệm	thiên	địa	chi	du	du
獨	愴	然	而	涕	下
Độc	sång	nhiên	nhi	thế	hạ.

陳 子 昂

Trần Tử Ngang

Đại Ý:

Nhìn trước chẳng thấy cổ nhân đâu, nhìn sau chẳng thấy người tới. Ngắm thấy trời đất bao la vô tận, bất giác bi thương mà nhỏ lệ.

Dịch: Bài ca lên đài U Châu

Người trước nhìn chẳng thấy

Người sau lại ở đâu Ngẫm trời đất rộng lớn Tự mình nhỏ lệ đau.

Bài 2: 回鄉偶書

Hồi Hương Ngẫu Thư

少	小	離	家	老	大	回
Thiếu	tiểu	ly	gia	lão	đại	hồi
鄉	音	無	改	鬓	毛	催
Hương	âm	vô	cải	mấn	mao	thôi
兒	童	相	見	不	相	識
兒 Nhi			_	•	相 tương	
, –			_	•		

賀 知章

Hạ Tri Chương

Đại Ý:

Tôi từ nhỏ đã xa nhà, về già mới trở lại quê. Tuy giọng nói không đổi, nhưng tóc mai đã bạc. Trẻ quê không nhận ra cười hỏi : Ông khách từ đâu đến đây ?

Dịch: Bài thơ viết ngẫu nhiên khi về quê

Lúc nhỏ ra đi, già về chơi
Giọng quê không đổi, tóc bạc rồi
Con nít gập mặt mà chẳng biết
Cười hỏi khách từ đâu tới đây?

Bài 3: 涼州詞

Lương Châu Từ

葡	萄	美	酒	夜	光	杯
Βồ	đào	mỹ	tửu	dạ	quang	bôi
谷	飲	琵	琶	馬	上	催
Dục	åm	tỳ	bà	mã	thượng	thôi
醉	卧	沙	塲	君	莫	笑
Túy	ngọa	xa	trường	quân	mạc	tiếu
古	來	征	戰	幾	人	回
Cổ	lai	chinh	chiến	kỷ	nhân	hồi.

王翰

Vương Hàn

Đại Ý:

Đã rót rượu Bồ Đào vào đầy chén ngọc, tôi định uống thì đáng hận thay tiếng đàn tỳ bà đã dục dã lên đường. Nếu tôi có say ngủ ngoài trận địa thì xin ông cũng đừng cười, bởi vì xưa nay ra trận mấy ai đã được trở về vẹn toàn?

Dịch: Bài từ Lương Châu

Rót rượu Bồ Đào vào chén ngọc Muốn uống Tỳ Bà đã dục đi Chớ cười say ngủ nơi chiến địa Xưa nay chinh chiến mấy ai về?

Bồ Đào rượu rót đầy chén bạc
Chưa nhắp đàn Tỳ đã dục đi
Đừng cười ta xỉn nơi trận mạc
Ngàn năm ra trận mấy người về?

Ngộ Không

Bài 4: 夜 思

Dạ Tư

牀	前	明	月	光
Sàng	tiền	minh	nguyệt	quang
疑	是	地	上	霜
Nghi	thị	địa	thượng	sương
舉	頭	望	明	月
Cử	đầu	vọng	minh	nguyệt
低	頭	思	故	鄉
Đê	đầu	tư	cố	hương.

李 白

Lý Bạch

Đại Ý:

Thấy ánh trăng ở đầu giường, tôi nghi là sương ở đất bốc lên, ngửng đầu lên nhìn trăng sáng, rồi cúi đầu xuống không ngăn được lòng nhớ cố hương.

Dịch: Nghĩ trong đêm

Đầu giường ánh trăng rọi
Ngỡ là đất bốc sương
Ngửng đầu nhìn trăng sáng
Cúi đầu nhớ cố hương.

Bài 5: 下 江 陵

Hạ Giang Lăng

朝	쫡	白	帝	彩	雲	間
Triêu	từ	bạch	đế	thái	vân	gian
千	里	江	陵	_	日	還
Thiên	lý	giang	lăng	nhất	nhật	hoàn
兩	岸	猿	聲	啼	不	住
Lưỡng	ngạn	viên	thanh	đề	bất	trú
輕	舟	已	過	萬	重	山
Khinh	chu	dĩ	quá	vạn	trùng	san.

李 白

Lý Bạch

Đại Ý:

Từ sang sớm trời còn mây mù, tôi rời khỏi thành Bạch Đế. Tôi đi trên chiếc thuyền nhẹ, dù đường dài cả ngàn dậm mà chỉ trong ngày đã tới Giang Lăng. Tôi nghe tiếng vượn hú ở hai bên bờ sông không dứt. Dù tiếng kêu thê thảm cũng không giữ được thuyền tôi. Chiếc thuyền nhẹ đã băng qua cả ngàn vạn núi.

Dịch: Tới Giang Lăng

Buổi sáng mịt mù rời Bạch Đế
Ngàn dậm, trong ngày tới Giang Lăng
Hai bờ tiếng vượn kêu chẳng dứt
Thuyền nhẹ lướt qua cả ngàn non.

Bài 6: 楓 橋 夜 泊

Phong Kiều Dạ Bạc

月	落	烏	啼	霜	滿	天
Nguyệt	lạc	ô	đề	suong	mãn	thiên
江	楓	漁	火	對	愁	眠
Giang	phong	ngư	hỏa	đối	sầu	miên
姑	蘇	城	外	寒	山	寺
Cô	Tô	thành	ngoại	Hàn	San	tự
夜	半	鐘	聲	到	客	船
Dạ	bán	chung	thanh	đáo	khách	thuyền.

張繼

Trương Kế

Đại Ý:

Trăng lặn, quạ kêu, trời đầy sương lạnh. Trên sông, dưới hàng cây phong, lửa chài le lói ở bên kia sông đối diện là tôi, người buồn, mất ngủ. Tiếng chuông của chùa Hàn San ở ngoài thành Cô Tô, nửa đêm vang vọng tới thuyền tôi.

Dịch: Đêm đậu thuyền ở bến Phong Kiều

Trăng lặn quạ kêu trời ngập sương Đèn chài, rặng phong sầu vấn vương Thuyền ai đậu bến Cô Tô đó Có nghe chuông khuya chùa Hàn San.

Bài 7: 飲酒看牡丹

Ẩm Tửu Khán Mẫu Đơn

金 日 花 前 飲 Kim nhật hoa tiền ẩm

甘	心	醉	數	杯
Cam	tâm	túy	số	bôi
但	愁	花	有	語
Đản	sầu	hoa	hữu	ngữ
不	爲	老	人	開
Bất	vi	lão	nhân	khai.

劉禹錫

Lưu Vũ Tích

Đại Ý:

Hôm nay tôi uống rượu trước hoa, nguyện uống vài chén cho say. Chỉ sợ nếu hoa biết nói, sẽ bảo : hoa đâu nở vì lão già này.

Dịch: Uống rượu ngắm Mẫu Đơn

Nay trước hoa uống rượu Nguyện uống vài chén say Chỉ sợ hoa sẽ nói Đâu nở vì lão này!

Bài 8: 題 昔 所 見 處 Đề Tích Sở Kiến Xứ

去 年 日 此 門 中 Khứ niên kim nhật thử môn trung 桃 花 相 人 面 映 红 hồng Nhân diên đào hoa ánh tương 人 不 何 處 去 面 知 Nhân diện bất tri hà χứ khứ 桃 花 笑 依 舊 東 風 tiếu Đào hoa Đông phong. cựu y

崔 護

Thôi Hộ

Đại Ý:

Năm ngoái, ngày này, trong cửa này, mặt người hoa đào đều hồng. Mặt người chẳng biết đã đi đâu, nhưng hoa đào vẫn như cũ cười với gió Đông.

Dịch : Đề chỗ đã xem qua

Ngày này năm ngoái ở trong cửa

Mặt người, hoa đào cùng ửng hồng
Mặt người chẳng biết đi đâu mất
Hoa đào như cũ cười gió Đông.

Ngày này năm trước trong khung cửa
Có người cùng hoa ửng ánh hồng
Năm nay chẳng biết đi đâu mất
Chỉ thấy hoa đào cười gió Đông.

Ngộ Không

Bài 9: 赤 壁 懷 古

Xích Bích Hoài Cổ

折 戟 沉 沙 鐵 未 銷 trầm Chiết thiết kích sa vi tiêu 自 將 磨 洗 認 前 朝 triều tiền Tu tấy nhận tương ma 東 風 不 與 周 郎 便 Đông phong bất dữ Chu lang tiện 深 雀 春 銅 鎖 喬 kiều. Đồng tước xuân thâm nhi tỏa

杜 牧

Đỗ Muc

Đại Ý:

Chiếc kích gẫy vùi trong cát nay được mang lên chất sắt chưa tan, rửa sạch thấy vết tích của triều trước. Nếu gió Đông không giúp cho Chu Du thì hai nàng Kiều ở Đông Ngô (vợ Tôn Sách và Vợ Chu Du) đã bị Tào Tháo nhốt ở đài Đồng Tước để mua vui rồi.

Dịch: Hoài cổ trận Xích Bích

Kích gẫy, vùi cát, sắt chửa tiêu
Rửa sạch nhận ra dấu tiền triều
Chu lang chẳng được gió Đông giúp
Thì đài Đồng tước khóa hai Kiều.

Bài 10: 漁 翁

Ngư Ông

漁 翁 夜 傍 西 巖 宿 Ngư ông dạ bàng Tây nham túc

曉	汲	清	湘	燃	楚	竹
Hiểu	cấp	thanh	tương	nhiên	SỞ	trúc
煙	銷	日	出	不	見	人
Yên	tiêu	nhật	xuất	bất	kiến	nhân
欸	乃	_	聲	山	水	绿
Ai	nãi	nhất	thanh	son	thủy	lục
迴	看	天	際	下	中	流
Hồi	khan	thiên	tế	hạ	trung	lưu
巖	上	無	心	雲	相	逐
Nham	thượng	vô	tâm	vân	tương	trục.
				柳	宗	元

Liễu Tông Nguyên

Đại Ý:

Buổi tối, ngư ông đậu thuyền ở mé Tây núi mà ngủ. Sáng sớm dùng tre nước Sở và nước sông Tương để nấu cơm. Khi mặt trời mọc, khói sương tan hết, chẳng thấy bóng dáng người nào cả, chỉ nghe tiếng vọng từ dòng sông, ngoảnh đầu nhìn lại thì thấy nước từ chân trời cuồn cuộn chẩy lại, trên mỏm núi những đám mây trắng đuổi theo nhau.

Dịch : Ông câu

Ông câu ghé thuyền mé Tây ngủ Nấu ăn tre Sở, nước sông Tương Khói tan, trời mọc, người vắng ngắt Một tiếng vọng lên từ dòng sông Ngoảnh nhìn nước chẩy từ trời lại Mây trắng đuổi nhau ở đầu non.

Bài 11: 尋 隱 者 不 遇

Tầm Ẩn Giả Bất Ngộ

松	下	問	童	子
Tùng	hạ	vấn	đồng	tử
言	師	採	藥	去
Ngôn	sư	thái	dược	khứ
只	在	此	山	中
Chỉ	tại	thử	son	trung
雲	深	不	知	處
Vân	thâm	bất	tri	xứ.

賈 島

Giả Đảo

Đại Ý:

Tôi hỏi thăm tiểu đồng ở dưới gốc cây tùng. Tiểu đồng nói sư phụ con đã vào núi hái thuốc rồi, chỉ quanh quần trong núi này thôi, nhưng mây đầy chẳng biết ở chỗ nào!

Dịch: Tìm người ở ẩn không gập

Gốc thông hỏi đồng tử
Thầy đi hái thuốc rồi
Chỉ quanh quần trong núi
Mây dầy chẳng rõ nơi.

Dưới gốc tùng già hỏi đồng tử Hái thuốc Thầy đi mãi tận đâu? Thưa chỉ quẩn quanh nơi góc núi Đầy mây chẳng rõ ở nơi đâu!

Ngộ Không

Bài 12: 泊 秦 淮

Bạc Tần Hoài

煙 蘢 寒 水 月 籠 沙 Yên lung hàn thủy nguyệt lung sa

泊 秦 淮 酒 夜 近 家 Tần bac Da Hoài cân gia tửu 商 女 不 知 亡 或 恨 bất quốc hận Thương nữ tri vong 隔 後 花 江 猶 唱 庭 Cách giang do xướng Hậu Đình Hoa.

杜 牧

Đỗ Mục

Đại Ý:

Khói lồng nước lạnh, trăng rọi trên cát, đêm tôi đậu thuyền ở bến Tần Hoài, gần quán rượu. Ca nữ chẳng biết hận mất nước, cách sông còn hát khúc Hậu Đình Hoa (bài hát làm Trần Hậu Chủ mất nước).

Dịch : Đậu bến Tần Hoài

Khói lồng nước lạnh trăng in cát Đêm đậu Tần Hoài gần tửu gia Thương nữ chẳng biết hận mất nước Cách sông còn hát Hậu Đình Hoa.

Bài 13: **閨** 怨

Khuê Oán

中	少	婦	不	知	愁
trung	thiếu	phụ	bất	tri	sầu
日	凝	妝	上	翠	樓
nhật	ngung	trang	thướng	thúy	lâu
見	陌	頭	楊	柳	色
kiến	mạch	đầu	dương	liễu	sắc
+,_		170	π	+4	ı
教	夫	婿	覓	封	侯
	trung 日 nhật 見 kiến	trung thiếu 日 凝 nhật ngưng 見 陌 kiến mạch	trung thiếu phụ 日 凝 妝 nhật ngưng trang 見 陌 頭 kiến mạch đầu	trungthiếuphụbất日凝妝上nhậtngưngtrangthướng見陌頭楊kiếnmạchđầudương	trungthiếuphụbấttri日凝妝上翠nhậtngưngtrangthướngthúy見陌頭楊柳kiếnmạchđầudươngliễu

王 昌 齡

Vương Xương Linh

Đại Ý:

Trong phòng khuê, người vợ trẻ chưa biết buồn là gì, ngày Xuân ngừng trang điểm, lên lầu coi chơi. Bỗng nhìn thấy ở đầu đường, dương liễu xanh tươi biểu hiện mùa xuân đã về, lúc đó mới hối đã để chồng đi kiếm công danh.

Dịch : Nỗi oán hận của người phòng khuê

Phòng khuê thiếu phụ chửa biết sầu Ngày Xuân ngưng trang bước lên lầu Bỗng thấy đầu đường mầu dương liễu Hối để chồng đi kiếm tước hầu.

Phòng the vợ trẻ sầu chưa biết

Xuân về, biếng điểm thoát lên lầu

Nhìn hàng dương liễu xanh biêng biếc

Hối để chồng đi kiếm công hầu!

Ngộ Không

Bài 14: 雜 詩

Tạp Thi

君	自	故	鄉	來
Quân	tự	cố	hương	lai
應	知	故	鄉	事
Ung	tri	cố	hương	sự
來	日	綺	室	前
Lai	nhật	$\mathring{\mathbf{y}}$	song	tiền
寒	梅	著	花	未
Hàn	mai	trước	hoa	vį.

王 維

Vương Duy

Đại Ý:

Ông từ cố hương đến, chắc rõ chuyện quê mình, không biết lúc ông ra đi cây mai ở trước cửa nhà tôi đã ra hoa chưa nhỉ?

Dịch: Thơ vặt

Ông từ cố hương tới
Hẳn rõ chuyện quê nhà
Cây mai lạnh trước cửa
Chẳng biết có ra hoa?

Bạn tới chơi đây từ quê cũ
Hãy kể cho nghe chuyện cửa nhà
Cây mai đầu ngõ còn hay mất
Liệu có trổ hoa như thuở nào ?

Ngộ Không

Bài 15: 怨 情

Oán Tình

美	人	捲	珠	簾
Mỹ	nhân	quyển	châu	liêm
深	坐	戚	蛾	眉
Thâm	tọa	thích	nga	mi
但	見	淚	痕	濕
Đản	kiến	1ệ	ngân	hiển
不	知	心	恨	誰
Bất	tri	tâm	hận	thùy.

李 白

Lý Bạch

Đại Ý:

Người đẹp cuốn bức rèm châu lên rồi ngồi ngây ra đó. Đôi mày ngài cau lại, ở khóe mắt hãy còn vệt nước mắt. Không biết là trong lòng nàng đang giận ai?

Dịch: Tình oán

Người đẹp cuốn màn cửa

Ngồi lặng cau đôi mày Chỉ thấy vệt nước mắt Không biết là giận ai?

Bài 16: 春 思

Xuân Tư

燕	草	如	碧	絲
Yên	thảo	như	bích	ty
秦	桑	低	綠	枝
Tần	tang	đê	lục	chi
當	君	懷	歸	日
Đương	quân	hoài	quy	nhật
是	妾	斷	腸	時
Thị	thiếp	đoạn	trường	thời
春	風	不	相	識
Xuân	phong	bất	tương	thức
何	事	入	羅	幃
Hà	sự	nhập	la	vi

李 白

Lý Bạch

Đại Ý:

Cỏ yên như sợi tơ biếc, dâu Tần rũ những cành xanh. Khi anh đang nhớ nhà thì cũng chính là lúc lòng em đau như cắt. Gió Xuân chẳng hề quen biết, bỗng nhiên chui vào màn.

Dịch : Ý Xuân

Cỏ yên như tơ biếc

Dâu Tần lả cành xanh

Chàng mong ngày trở lại

Chính lúc thiếp đoạn trường

Gió Xuân chẳng quen biết

Cớ chi vào trong màn.

Bài 17: 春 夜 洛 城 聞 笛

Xuân Dạ Lạc Thành Văn Địch

誰 暗 家 玉 笛 飛 罄 Thùy gia địch ngọc ám phi thanh 散 春 滿 入 風 洛 城 thành Tán nhập Xuân phong mãn Lac

此 曲 聞 折 柳 夜 中 Chiết liễu Thử khúc văn da trung 情 何 人 不 起 故 袁 bất cô viên Hà nhân khởi tình.

李白

Lý Bạch

Đại Ý:

Gió Xuân đưa tiếng sáo nhà ai đến khắp thành Lạc Dương; tiếng sáo lúc có, lúc không. Đêm nay được nghe bài Chiết Liễu (một bài hát biệt ly) ai chẳng động lòng nhớ quê?

Dịch: Đêm Xuân nghe tiếng sáo ở Lạc Thành

Tiếng sáo nhà ai lúc không, có
Vang khắp Lạc Thành nhờ gió Xuân
Đêm nay nghe được bài Chiết liễu
Tình quê nào ai có thể quên.

Bài 18: 黄 鶴 樓

Hoàng Hạc Lâu

昔	人	已	乘	黄	鶴	去
Tích	nhân	dĩ	thừa	hoàng	hạc	khứ
此	地	空	餘	黄	鶴	樓
Thử	địa	không	dư	hoàng	hạc	lâu
黄	鶴	_	去	不	復	返
Hoàng	hạc	nhất	khứ	bất	phục	phản
白	雲	千	載	空	悠	悠
Bạch	vân	thiên	tải	không	du	du
睛	JII	歷	歷	漢	陽	樹
Tinh	xuyên	lịch	lịch	Hán	dương	thụ
芳	草	萋	萋	鷜	鵡	洲
Phương	thảo	thê	thê	anh	vũ	châu
日	暮	鄕	圂	何	處	是
Nhật	mộ	hương	quan	hà	xứ	thị
煙	波	江	上	使	人	愁
Yên	ba	giang	thượng	sử	nhân	sầu.

崔 顥

Thôi Hiệu

Đại $\acute{\mathbf{Y}}$:

Lúc trước, có vị tiên cưỡi hoàng hạc bay đi chỉ lưu lại chỗ này một tòa Hoàng hạc lâu. Hạc vàng bay đi rồi, không bao giờ trở lại nữa. Ngàn năm sau, mây trắng vẫn mãi mãi chờ. Trời lạnh, nước sông trong soi bóng cây Hán Dương, cỏ bãi sông Anh Vũ mọc um tùm. Tôi chợt nghĩ tới cố hương không biết ở nơi nào, nhìn khói sóng trên sông khiến lòng buồn bã.

Dịch : Lầu Hoàng Hạc

Người xưa cưỡi hạc vàng đi mất
Còn trơ lầu hạc ở chốn này
Hạc vàng bay rồi không trở lại
Mây trắng ngàn năm vẫn còn bay.
Hán Dương sông tạnh, cây soi bóng
Cỏ thơm mơn mởn Anh Võ Châu
Trời tối quê mình nơi nào nhỉ
Khói sóng trên sông khiến người sầu.

Bài 19: **春** 曉

Xuân Hiểu

春 眠 不 覺 曉 Xuân miên bất giác hiểu

處	處	聞	啼	鳥
Χứ	xứ	văn	đề	điểu
夜	來	風	雨	聲
Dạ	lai	phong	vũ	thanh
花	落	知	多	少
Hoa	lạc	tri	đa	thiểu.

孟浩然

Mạnh Hạo Nhiên

Đại Ý:

Giấc ngủ ngày Xuân rất ngon, khi tôi tỉnh dậy không biết trời sáng đã lâu rồi. Nghe tiếng chim hót khắp nơi. Đêm qua có nghe tiếng mưa gió. Không biết có bao nhiều hoa đã rụng.

Dịch : Một buổi sang mùa Xuân

Giấc xuân, sáng chẳng biết Chốn chốn nghe chim kêu Đêm lại, nghe mưa gió Hoa rụng biết bao nhiêu?

Bừng tỉnh giấc Xuân, sáng chẳng biết

Vang lừng khắp chốn tiếng chim kêu Trong đêm gió hú qua khe vách Chẳng biết hoa tàn rụng bao nhiêu?

Ngộ Không

Bài	20	:	遊	子	吟
	_ ~	•	_	_	•

Du Tử Ngâm

慈	\	手	中	線
Từ	mẫu	thủ	trung	tuyến
遊	子	身	上	衣
Du	tử	thân	thượng	y
臨	行	密	密	縫
Lâm	hành	mật	mật	phùng
意	恐	遅	遅	歸
Ý	khủng	trì	trì	quy
誰	言	寸	草	心
Thùy	ngôn	thốn	thảo	tâm
報	得	Ξ	春	暉
Báo	đắc	tam	xuân	huy.

孟郊

Manh Giao

Đại Ý:

Mẹ hiền cầm chỉ trên tay, khâu áo tôi mặc trên người lúc sắp đi, mẹ khâu thật kỹ, sợ tôi lâu mới trở về. Ai đó nói đứa con bé bỏng có thể báo đáp ơn to lớn của mẹ già ?

Dịch: Khúc ngâm của du tử

Mẹ hiền tay cầm chỉ

May áo con đi xa

Sắp đi mẹ khâu kỹ

Sợ con lâu về nhà

Ai bảo lòng tấc cỏ

Báo được ơn mẹ già?

Bài 21: 東 平 路 作 Đông Bình Lộ Tác

清 曠 凉 夜 月
Thanh khoáng lương dạ nguyệt

徘	徊	孤	客	舟
Bồi	hồi	cô	khách	châu
渺	然	風	波	上
Diểu	nhiên	phong	ba	thượng
獨	夢	前	山	秋
Độc	mộng	tiền	son	thu
秋	至	復	搖	落
Thu	chí	phục	dao	lạc
空	令	行	者	愁
Không	linh	hành	giả	sầu.

高 適

Cao Thích

Đại Ý:

Đêm trăng, trong, lạnh, thuyền khách lẻ loi trôi quanh quẩn trên sông nước mịt mù. Mơ núi Thu, khi mùa Thu đến lá rụng làm cho lữ khách buồn bã.

Dịch: Làm trên đường Đông Bình

Trong suốt đêm trăng mát
Quanh quẩn thuyền khách trôi
Mịt mùng trên sóng gió

Núi Thu, mộng đơn côi
Thu đến lá rơi rụng
Làm buồn lữ khách thôi.

Bài 22: 東 陽 酒 家 贈 別 Đông Dương Tửu Gia Tặng Biệt

天	涯	方	歎	異	鄉	身
Thiên	nhai	phương	thán	dį	hương	thân
又	向	天	涯	別	故	人
Hựu	hướng	thiên	nhai	biệt	cố	nhân
明	日	五	更	孤	店	月
Minh	nhật	ngũ	canh	cô	điếm	nguyệt
醉	醒	何	處	淚	沾	ф
Túy	tỉnh	hà	хứ	1ệ	triêm	cân.

韋 莊

Vi Trang

Đại Ý:

Đã buồn vì phải xa quê, lại buồn thêm vì phải xa bạn, ngày mai chẳng biết ở nơi quán trọ nào đó, dù say hay tỉnh, chắc khăn cũng đẫm lệ.

Dịch: Tiễn biệt ở quán rượu Đông Dương

Vừa buồn tha hương nơi đất khách Lại hướng chân trời biệt cố nhân Năm canh trăng tỏ nơi quán trọ Tỉnh say phương nào, lệ ướt khăn.

Thạch Hào

Lai

Bài 23: 石 壕 吏

暮	投	石	壕	村
Mộ	đầu	Thạch	hào	thôn
有	吏	夜	捉	人
Hữu	lại	dạ	tróc	nhân
老	翁	逾	牆	走
Lão	ông	du	tường	tẩu
老	婦	出	門	看
Lão	phụ	xuất	môn	khán
吏	呼	_	何	怒
Lại	hô	nhất	hà	nộ

婦	啼		何	苦
Phụ	đề	nhất	hà	н khổ
聽	婦	前	致	辭
Thính	phụ	tiền	trí	từ
Ξ	男	鄴	城	戍
Tam	nam	Nghiệp	thành	thú
_	男	附	書	至
Nhất	nam	phụ	thư	chí
_	男	新	戰	死
Nhị	nam	tân	chiến	tử
存	者	且	偷	生
Tồn	giả	thả	du	sinh
死	者	長	已	矣
Trì	giả	trường	dĩ	hỹ
室	中	更	無	人
Thất	trung	cánh	vô	nhân
惟	有	乳	下	孫
Duy	hữu	nhũ	hạ	tôn
有	孫	母	未	去
Hữu	tôn	mẫu	vį	khứ
出	入	無	完	裙
Xuất	nhập	vô	hoàn	quần
老	嫗	力	雖	衰
Lão	ẩu	lực	tuy	suy

請	從	吏	夜	歸
Thỉnh	tòng	lại	da	quy
急	應	河	陽	役
Cấp	ứng	Hà	Dương	dịch
猶	得	備	晨	炊
Do	đắc	bị	thần	xuy
夜	久	語	聲	絕
Dạ	cửu	ngữ	thanh	tuyệt
如	聞	泣	兩	咽
Như	văn	khốc	u	yết
天	明	登	前	途
Thiên	minh	đăng	tiền	đồ
獨	與	老	箌	別
Độc	dữ	lão	ông	biệt.

杜 甫

Đỗ Phủ

Đại Ý:

Buổi chiều tôi tới xóm Thạch Hào, đến đêm thì có tên lại đến bắt người. Bên hàng xóm, ông lão đã trèo tường trốn, bà lão ra cửa đón. Tên lại quát tháo ầm ỹ, còn bà cụ thì than thở. Cụ kể cụ có ba đứa con trai đều đi lính, đóng ở Nghiệp Thành. Vừa rồi một đứa viết thư về cho biết hai đứa kia đã chết trận. Đứa còn sống chỉ sống qua ngày, còn hai đứa chết thì đành vậy. Trong nhà chỉ còn một đứa cháu hãy còn bú sữa mẹ. Mẹ nó chưa bỏ đi vì thương con nhỏ, ra vào quần áo chẳng có cái nào lành lặn. Lão tuy sức yếu nhưng cũng xin đi ngay đêm nay về Hà Dương để làm phục dịch, có thể dọn bữa mai cho binh lính.

Đêm khuya không còn nghe tiếng nói, chỉ còn nghe tiếng nức nở nghẹn ngào (có lẽ của người con dâu). Sáng sớm hôm sau tôi trở dậy lên đường chỉ còn từ biệt với ông lão.

Dịch: Viên lại ở Thạch Hào

Đêm ngủ xóm Thạch Hào
Lại bắt người lao xao
Ông cụ leo tường trốn
Bà cụ ra coi sao
Lại quát tháo hung dữ
Bà cụ thì thở than
Lắng nghe cụ kể lể
Ba con lính Nghiệp Thành
Một đứa thư cho biết
Hai đứa kia chết rồi

Đứa sống cho hết kiếp Đứa chết đành phận thôi Trong nhà còn ai chứ! Có cháu nhỏ vừa sanh Me nó thương con nhỏ Chưa đi, quần rách banh Lão tuy sức đã yếu Cũng xin đi đêm nay Về Hà Dương phục dịch Kip don bữa sớm mai. Đêm khuya tiếng đã dứt Tưởng còn nghe nghẹn ngào Khách lên đường sang sớm Chỉ cùng ông lão chào.

Bài 24: 鳥鳴 澗

Điểu minh giản

人 閒 桂 花 落 Nhân nhàn quế hoa lạc

夜	靜	春	山	空
Dạ	tĩnh	xuân	son	không
月	出	驚	山	鳥
Nguyệt	xuất	kinh	son	điểu
時	鳴	春	澗	中
Thời	minh	thân	giản	trung.

王 維

Vương Duy

Đại Ý:

Nhàn nhã tôi ngắm hoa quế rơi, trong đêm xuân yên lặng, ngọn núi dường trống rỗng, mặt trăng mọc làm chim núi sợ, hót vang khe núi.

Dich:

Người nhàn, hoa quế rụng Đêm lặng xuân núi không Trăng mọc làm chim sợ Khe suối hót véo von.

Lao Lao Đình

天	下	傷	心	處
Thiên	hạ	thương	tâm	xứ
勞	勞	送	客	亭
Lao	lao	tống	khách	đình
春	風	知	別	苦
Xuân	phong	tri	biệt	khổ
不	遣	柳	倏	青
Bất	khiển	liễu	điều	thanh.

李 白

Lý Bạch

Đại Ý:

Chỗ người đời đau khổ là ở đình Lao Lao gần Kiến Nghiệp, kinh đô nước Ngô thời Tam Quốc, nơi người ta tiễn biệt. Gió xuân như hiểu nỗi biệt ly không để cho liễu xanh.

Dịch: Lao Lao Đình

Chỗ người đời đau khổ
Chính là Lao Lao Đình
Gió xuân biết biệt khổ
Chẳng để cành liễu xanh.

Giang Tuyết

千	山	鳥	飛	絕
Thiên	son	điểu	phi	tuyệt
萬	徑	人	蹤	滅
Vạn	kính	nhân	tung	diệt
孤	舟	蓑	///	翁
Cô	chu	thoa	lạp	ông
獨	釣	寒	江	雪
	~		<i>'</i> —	_

柳宗元

Liễu Tông Nguyên

Đại Ý:

Nhiều dặng núi liên tiếp chẳng thấy bóng chim bay, mọi nẻo đường không thấy bóng người. Chỉ có một ông câu, nón lá áo tơi câu cá một mình trên sông tuyết lạnh.

Dịch : Tuyết Sông

Ngàn núi chim bay mất
Muôn lối không bóng người
Ông câu đội nón lá
Trên sông lạnh tuyết rơi.

Bài 27: 獨坐敬亭山
Độc Tọa Kính Đình Sơn

衆 鳥 高 飛 盡 điểu Chúng phi tận cao 雲 去 閑 孤 獨 vân đôc khứ nhàn Cô 相 看 兩 不 厭 yếm Tương khán lưỡng bất 亭 只 有 敬 山 Chỉ kính đình hữu son.

李 白

Lý Bạch

Đại Ý:

Trên cao, chim đã bay đi hết, một đám mây lẻ loi trôi chầm chậm, chỉ có núi Kính Đình và tôi cùng nhìn mà không chán.

Dịch: Ngồi Một Mình Trên Núi Kính Đình

Đàn chim đã bay hết
Mây lẻ từ từ trôi
Cùng nhìn chẳng thấy chán
Chỉ núi Kính Đình thôi.

Bài 28: 送 別

Tống Biệt

五 言 古 詩 Ngũ ngôn cổ thi

下	馬	飲	君	酒
Há	mã	ẩm	quân	tửu
問	君	何	所	之
Vấn	quân	hà	SỞ	chi
君	言	不	得	意
Quân	ngôn	bất	đắc	ý
歸	臥	南	山	陲
Quy	ngọa	Nam	son	thùy
但	去	莫	復	聞
Đản	khứ	mạc	phục	văn
白	雲	無	盡	時
Bạch	vân	vô	tận	thời.

王 Wuong Duy

Đại Ý:

Tôi xuống ngựa uống rượu tiễn ông và hỏi ông định đi đâu? Ông trả lời, không vừa ý nên về ẩn ở Nam Sơn, để tôi đi và đừng hỏi nữa. Ngang trời mây trắng, không ngừng bay.

Dịch: Tống Biệt

Xuống ngựa, uống rượu tiễn Hỏi ông đi đâu đây?
Ông bảo không vừa ý
Về ẩn Nam Sơn này
Cứ đi đừng hỏi nữa
Mây trắng dằng dặc bay.

Bài 29: 金 縷 衣 Kim Hĩ Y

> 樂 府 Nhạc phủ

勸	君	莫	惜	金	縷	衣
Khuyến	quân	mạc	tích	kim	hĩ	y
勸	君	惜	取	少	年	時
Khuyến	quân	tích	thủ	thiếu	niên	thời
花	開	堪	折	直	須	折
Hoa	khai	khan	chiết	châu	tu	chiết
莫	待	無	花	空	折	枝
Mạc	đãi	vô	hoa	không	chiết	chi.

杜 秋 娘 Đỗ Thu Nương

Đại Ý:

Thiếp khuyên chàng đừng tiếc áo kim tuyến, mà khuyên chàng hãy tiếc tuổi thanh xuân. Hoa nở thì nên hái, đừng đợi đến lúc hoa rụng rồi lại hái cành không.

Dịch: Áo Kim Tuyến

Khuyên chàng chở tiếc áo kim tuyến Khuyên chàng hãy tiếc tuổi còn xanh Hoa nở đúng lúc thì nên hái Đừng chờ hoa rụng, hái cành không.

Bài 30 : 送 別
Tống Biệt

五 言 絕 句 Ngũ ngôn tuyệt cú

山	中	相	送	罷
Sơn	trung	tương	tống	bãi
日	暮	掩	柴	扉
Nhật	mộ	yểm	sài	phi

春	草	明	年	綠
Xuân	thảo	minh	niên	lục
王	孫	歸	不	歸
Vương	tôn	quy	bất	quy.

王 維

Vương Duy

Đại Ý:

Tôi ở trong núi tiễn ông đi rồi, chiều xuống trở về nhà đóng cửa gỗ lại. Năm tới, cỏ xuân chuyển sang mầu lục, không biết ông có trở lại hay không?

Dịch: Tống Biệt.

Vừa đưa tiễn trong núi Đóng cửa gỗ, chiều rơi Năm tới cỏ xanh lục Vương tôn có về chơi?

Bài 31: 歲 暮 歸 南 山

Tuế Mộ Quy Nam Sơn

五 言 律 詩 Ngũ ngôn luật thi

北	闕	休	上	書
Bắc	khuyết	hưu	thượng	thư
南	山	歸	敝	廬
Nam	son	quy	tệ	lư
不	才	明	主	棄
Bất	tài	minh	chủ	khí
多	病	故	人	疏
Đa	bệnh	cố	nhân	so
白	髮	催	年	老
Bạch	phát	thôi	niên	lão
青	陽	逼	歲	除
Thanh	dương	bức	tuế	trừ
永	懷	愁	不	寐
Vĩnh	hoài	sầu	bất	mị
松	月	夜	മ	虚
Tùng	nguyệt	dạ	song	hư.

孟 浩 然

Mạnh Hạo Nhiên

Đại Ý:

Tôi chẳng còn dâng biểu lên vua nữa, mà về ở ẩn trong nhà cỏ ở núi Chung Nam. Tôi bất tài nên vua chẳng ngó ngàng tới, lại nhiều bệnh nên bạn bè cũng ít viếng thăm. Tóc bạc trắng đầu, tôi đã già rồi tuổi xuân dần qua. Lòng sầu muộn khiến tôi mất ngủ, chỉ thấy ánh trăng xuyên qua rặng tùng chiếu vào cửa sổ.

Dịch: Cuối Năm Về Nam Sơn.

Chẳng còn dâng biểu nữa
Về núi Nam ẩn cư
Bất tài vua không ngó
Nhiều bệnh bạn cũ lơ
Tóc bạc tuổi già tới
Lụi tàn cùng ánh dương
Buồn bã ngủ chẳng được
Trăng xuyên cành vào song.

Xuân

Oán

Bài 32: 春 怨

五 言 絕 句 Ngũ ngôn tuyệt cú

打	起	黃	鶯	兒
Đả	khởi	hoàng	oanh	nhi
莫	教	枝	上	啼
Mạc	giáo	chi	thượng	đề
啼	時	整	妾	夢
Đề	thời	kinh	thiếp	mộng
不	得	到	遼	西
Bất	đắc	đáo	Liêu	Tây.

金 昌緒

Kim Xương Tự

Đại Ý:

Hãy đuổi con chim Hoàng Oanh đi, đừng để cho nó hót véo von trên cành cây, làm cho tôi tỉnh mộng, không thể trong mộng tới được Liêu Tây.

Dịch: Oán Xuân

Chim oanh xin ai hãy đuổi hộ
Chớ cho nó hót trên cành cây
Tiếng hát đã làm tỉnh giấc mộng

Làm sao thiếp tới được Liêu Tây.

Bài 33: 渡桑乾

Độ Tang Càn

客	舍	并	州	已	+	霜
Khách	xá	Tinh	Châu	dĩ	thập	sương
歸	心	日	夜	憶	咸	阳
Qui	tâm	nhật	dạ	ức	Hàm	Dương
无	端	更	渡	桑	乾	水
Vô	đoan	cánh	độ	Tang	Càn	thủy
却	望	并	州	是	故	鄉
Khước	vọng	Tinh	Châu	thị	cố	hương.

賈島 Giả Đảo

Đại Ý:

Đã mười năm rồi tôi ở quán khách ở Tinh Châu, ngày đêm lòng tưởng nhớ đến Hàm Dương. Ngẫu nhiên qua sông Tang Càn, ngoảnh nhìn Tinh Châu ngỡ đó là cố hương.

Dịch : Qua Sông Tang Càn

Ở quán Tinh Châu đã mười sương Ngày đêm tưởng nhớ tới Hàm Dương Bỗng vượt Tang Càn một lần nữa Cứ ngỡ Tinh Châu là cố hương

Bái Tân Nguyệt

開	帘	見	新	月
Khai	liêm	kiến	tân	nguyệt
便	即	下	階	拜
Tức	tiện	há	giai	bái
細	語	人	不	聞
Τế	ngữ	nhân	bất	văn
北	風	吹	裙	帶
Bắc	phong	xuy	quần	đới.

李端

Lý Đoan

Đại Ý:

Vén màn thấy trăng non, bước xuống thềm vái lạy và khấn thầm, vì tiếng nhỏ quá chẳng ai nghe. Một cơn gió bấc thổi qua làm lay dải quần.

Dịch: Vái Trăng Mới

Vén rèm nhìn trăng mới
Xuống thềm vái chị Hằng
Thì thầm nghe chẳng rõ
Bấc thổi bay dải quần.

Bài 35: 歸家

Quy Gia

稚	子	牽	衣	問
Trĩ	tử	khiên	y	vấn
歸	家	何	太	遲
Quy	gia	hà	thái	trì
共	誰	爭	歲	月
Cộng	thùy	tranh	tuế	nguyệt

杜 牧

Đỗ Mục

Đại Ý:

Con nít giật áo hỏi sao chậm về nhà thế, tranh ngày tháng với ai mà tóc bạc trắng như tơ?

Dịch: Về Nhà

Con trẻ lay áo hỏi
Sao lại chậm về nhà?
Cùng ai giành năm tháng
Khi về tóc như tơ.

Trẻ nhỏ nắm áo lay lay hỏi

Vì sao chậm trễ chẳng về nhà?

Tranh giành với ai, nhiều năm tháng

Bây giờ tóc bạc mới về a!

Ngộ Không

Bài 36: 淮水别友人

Hoài thủy biệt hữu nhân

楊	子	江	頭	楊	柳	春
Durong	tử	giang	đầu	dương	liễu	xuân
楊	花	愁	殺	度	江	人
Dương	hoa	sầu	sát	độ	giang	nhân
數	聲	風	笛	離	亭	晚
Sổ	thanh	phong	địch	ly	đình	vãn
君	向	瀟	湘	我	向	秦
Quân	hướng	Tiêu	Tương	ngã	hướng	Tần.

鄭谷

Trịnh Cốc

Đại Ý:

Đầu sông Dương Tử, những cây dương liễu phô sắc, hoa dương làm buồn chết người qua sông. Vài tiếng sáo vẳng đến ly đình vào buổi chiều. Ông đi theo hướng Tiêu Tương, còn tôi về hướng Tần.

Dịch : Từ Biệt Bạn Trên Sông Hoài

Những cây dương liễu đầu sông Dương Hoa Dương buồn chết người sang sông Chiều ở ly đình nghe tiếng sáo Ông hướng Tiêu Tương, tôi hướng Tần.

Sông Dương đầu nguồn, liễu rủ hoa Gây buồn cho khách ngắm khi qua Chiều ly đình nghe tiếng sáo ngân Tiêu Tương bạn đến, tôi đi về Tần.

Ngộ Không

Bài 37: 江 南 逢 李 龜 年

Giang Nam phùng Lý Quy Niên

七言絕句

Thất ngôn tuyệt cú

岐	王	宅	裡	尋	常	見
Κỳ	vương	trạch	lý	tầm	thường	kiến
崔	九	堂	前	幾	度	聞
Thôi	Cửu	đường	tiền	kỷ	độ	văn
正	是	江	南	好	風	景
Chính	thị	Giang	Nam	hảo	phong	cảnh
落	花	時	節	又	逢	君
Lạc	hoa	thời	tiết	hựu	phùng	quân.

杜 甫

Đỗ Phủ

Đại Ý:

Lúc trước tôi hay gập ông ở nhà Kỳ Vương và nghe tên ông ở nhà Thôi Cửu. Chính ở Giang Nam đẹp đẽ, mùa hoa rụng lại gập ông.

Dịch : Ở Giang Nam Gập Lý Quy Niên

Trong nhà Kỳ Vương thường gập mặt
Trước nhà Thôi Cửu đã nghe tên
Đúng ở Giang Nam phong cảnh đẹp
Vào mùa hoa rụng lại gập ông.

Bài 38: 憶東山

Úc Đông Sơn

不	向	東	山	久
Bất	hướng	Đông	Son	cửu
薔	薇	幾	度	花
Tường	vi	kỷ	độ	hoa
白	雲	還	自	散
Bạch	vân	hoàn	tự	tán
明	月	落	誰	家
Minh	nguyệt	lac	thùy	gia .

李 白

Lý Bạch

Đại Ý:

Lâu lắm rồi không ghé thăm Đông Sơn. Đã trải mấy mùa Tường Vi nở hoa, mây trắng cứ trôi, ánh trăng sáng không biết rơi vào nhà ai.

Dịch: Nhớ Đông Sơn

Đông Sơn lâu chẳng ghé
Tường Vi mấy mùa hoa
Mây trắng tụ rồi tán
Nhà ai trăng sáng lòa?

Bài 39: 無 題 其 四

Vô Đề Kỳ 4

相	見	時	難	別	亦	難
Tương	kiến	thời	nan	biệt	diệc	nan
東	風	無	力	百	花	殘
Đông	phong	vô	lực	bách	hoa	tàn
春	蠶	到	死	絲	方	盡
Xuân	tàm	đáo	tử	ty	phương	tận
蠟	炬	成	灰	淚	始	乾

Lạp	cự	thành	hôi	1ệ	thủy	can	
曉	鏡	但	愁	雲	鬢	改	
Hiểu	kính	đãn	sầu	vân	mấn	cải	
夜	吟	應	覺	月	光	寒	
Dạ	ngâm	ung	giác	nguyệt	quang	hàn	
蓬	萊	此	去	無	多	路	
Bồng	Lai	thử	khứ	vô	đa	lộ	
青	鳥	殷	勤	為	探	看	
Thanh	điểu	ân	cần	vį	thám	khan.	
					李	商	隱
					Lý	Thươn	g Ån

Đại Ý:

Gập gỡ đã khó, xa nhau còn khó hơn nữa, gió Đông không đủ sức để làm trăm hoa tàn tạ, con tầm cho đến chết mới hết nhả tơ; ngọn nến cháy hết bấc thì nến lệ mới hết. Buổi sáng soi gương mới biết tóc xanh đã đổi mầu, đêm lại ngâm thơ mới cảm thấy ánh trăng lạnh. Muốn đến Bồng Lai không có nhiều đường, phải ân cần nhờ chim xanh chỉ lối.

Dịch: Vô Đề Kỳ 4

Gần nhau đã khó, xa càng khó Hoa không rụng hết vì gió Đông Con tằm nhả tơ cho tới chết Bắc cháy hết rồi, nến cũng không Sáng dậy soi gương, tóc đã đổi Đêm ngâm thơ thấy ánh trăng hàn Đến được Bồng Lai không nhiều lối Ân cần dò hỏi lũ chim xanh.

Bài 40: 無 題

Vô Đề

君	在	湘	江	頭
Quân	tại	Tương	Giang	đầu
妾	在	湘	江	尾
Thiếp	tại	Tương	Giang	Vĩ
相	思	不	相	見
Tương	tư	bất	tương	kiến
同	飲	湘	江	水
Đồng	ẩm	Tương	Giang	thủy.

意 娘

Ý Nương

Đại Ý:

Chàng ở đầu sông, thiếp ở cuối sông Tương; thương nhau nhưng không thể gập, dù cùng uống nước sông Tương.

Dịch : Vô Đề

Chàng ở đầu sông Tương,
Thiếp ở mãi cuối dòng
Thương nhau chẳng thể gập
Cùng uống nước sông Tương.

Anh ở ngọn sông Tương
Em ở mãi cuối nguồn
Yêu nhau mà chẳng gặp
Dù cùng uống sông Tương.

Ngộ Không

Bài 41: 章 台 柳

Chương Đài Liễu

章	台	柳	章	台	柳	
Chương	Đài	liễu	Chương	Đài	liễu	
昔	日	青	青	今	在	否
Tích	nhật	thanh	thanh	kim	tại	phủ
緃	使	長	條	自	舊	垂
Túng	sử	trường	điều	tự	cựu	thùy
也	應	攀	折	他	人	手
Dã	ung	phan	chiết	tha	nhân	thủ
					韓	橫

Hàn Hoành

Đại Ý:

Liễu Chương Đài, lúc trước xanh tươi, bây giờ còn xanh không? Các cành dài còn rủ xuống như trước không? Hay đã bị người khác bẻ mất rồi?

Dịch: Liễu Chương Đài

Liễu Chương Đài, liễu Chương Đài ơi Ngày trước xanh xanh, giờ còn tươi? Cành dài vẫn rủ như ngày cũ

Hay là người khác đã bẻ rồi?

Bài 42: 桃花谿 Đào Hoa Khê

					七	言 絕	句
					Thất n	ıgôn tuyệt	cú
_	_						
隱	隱	飛	橋	隔	野	煙	
Ån	ån	phi	kiều	cách	dã	yên	
石	磯	西	畔	問	漁	船	
Thạch	co	tây	bạn	vấn	ngư	thuyền	
桃	花	盡	日	隨	流	水	
Đào	hoa	tận	nhật	tuỳ	lưu	thuỷ	
洞	在	清	谿	何	處	邊	
Động	tại	thanh	khê	hà	xứ	biên	

張 旭

Trương Húc

Đại Ý:

Một cây cầu treo mờ mờ ẩn hiện sau làn khói đồng. Ở phía Tây của tảng đá lớn tôi hỏi ông câu : động hoa đào ở mé nào của suối hoa đào ?

Dịch: Khe Hoa Đào

Cầu treo ẩn hiện sau khói đồng
Mé Tây hòn đá hỏi ngư ông
Hoa đào cả ngày trôi theo nước
Động ở bên nào của suối trong?

Bài 43: 答 人

Đáp Nhân

偶	來	松	樹	下
Ngẫu	lai	tùng	thụ	hạ
高	枕	石	頭	眠
Cao	chẩm	thạch	đầu	miên
山	中	無	曆	日
Sơn	trung	vô	lịch	nhật
寒	-		⊬ п	年
	盡	不	知	+

太 上 隱 者

Thái Thượng Ẩn Giả

Đại Ý:

Bỗng nhiên tôi tới gốc tùng. Kê đầu lên tảng đá ngủ. Trong núi chẳng kể gì đến thời gian. Thấy lạnh đã hết nhưng cũng chẳng biết mình đang ở trong tháng năm nào ?

Dịch: Trả Lời Người Hỏi

Gốc tùng bỗng nhiên đến
Gối đầu tảng đá nằm
Trong núi không ngày tháng
Hết lạnh chẳng biết năm.

Bài 44: 春 日 醉 起 言 志

Xuân Nhật Túy Khởi Ngôn Chí

處	世	若	大	夢
Χử	thế	nhược	đại	mộng
胡	爲	勞	其	生
Ηồ	vi	lao	kỳ	sinh
所	以	终	日	醉
Sở	dĩ	chung	nhật	túy

頹	然	卧	前	楹
Đồi	nhiên	ngọa	tiền	doanh
覺	来	眄	庭	前
Giác	lai	miện	đình	tiền
	鳥	花	間	鳴
Nhất	điểu	hoa	gian	minh
借	問	此	何	日
Tá	vấn	thử	hà	nhật
春	風	語	流	鶯
Xuân	phong	ngữ	lưu	oanh
感	之	欲	嘆	息
Cảm	chi	dục	thán	tức
對	之	還	自	傾
Đối	chi	hoàn	tự	khuynh
浩	歌	待	明	月
Hạo	ca	đãi	minh	nguyệt
曲	盡	已	忘	情
Khúc	tận	dĩ	vọng	tình.

李 白 Lý Bạch

Đại Ý:

Đời người chẳng qua là một giấc mộng lớn, thế thì việc gì phải nhọc mình? Vì vậy cả ngày tôi chỉ say sưa, nằm ngủ ở trước hiện nhà. Khi

tỉnh giấc nhìn ra sân thấy một con chim hót trong đám hoa, tự hỏi không biết hôm nay là ngày nào? Có tiếng chim oanh hót vang trong gió Xuân (chỉ mùa Xuân), cảm động tôi muốn than thở, nghiêng bầu rượu tôi hát lớn đợi trăng sáng. Hát hết bài thì tình buồn cũng đã quên hết.

Dịch : Ngày Xuân Tỉnh Giấc Nó Chí Mình.

Nếu đời là mộng lớn
Thì nhọc sức làm gì?
Cả ngày tôi say khướt
Trước hiên ngủ li bì
Tỉnh giấc nhìn sân trước
Một chim hót trong hoa
Hỏi mình ngày nào đó
Gió Xuân vẳng chim ca
Xúc động muốn than thở
Nghiêng bình rót ra ly
Hát lớn chờ trăng tỏ
Hết bài buồn cũng đi.

Bài 45: 山中 問答
Sơn Trung Vấn Đáp

問	余	何	意	棲	碧	山
Vấn	dư	hà	ý	thê	bích	sơn
笑	面	不	答	心	自	閑
Tiếu	nhi	bất	đáp	tâm	tư	nhàn
桃	花	流	水	杳	然	去
Đào	hoa	lưu	thủy	diểu	nhiên	khứ

別有天地在人間 Biệt hữu thiên địa tại nhân gian.

李 白

Lý Bạch

Đại Ý:

Ông hỏi tôi tại sao lại vào ở trong núi, tôi chỉ cười không trả lời, lòng tự thấy nhàn nhã. Hoa đào theo dòng nước trôi đi mất, có riêng một cảnh trời ở cõi nhân gian.

Dịch: Hỏi Đáp Ở Núi.

Hỏi tôi ý gì ở non xanh Cười mà chẳng đáp, lòng an nhàn Hoa đào cuốn theo dòng nước chẩy Có riêng trời đất cõi nhân gian.

Bài 46: 題 金 陵 渡

Đề Kim Lăng Độ

七 言 絕 句

Thất ngôn tuyệt cú

金 陵 津 渡 小 山 樓 Kim Lăng tân độ tiểu sơn lâu

行 宿 愁 人 自 可 Nhất túc sầu hành nhân tự khả 潮 落 夜 江 斜 月 襅 Triều lac da giang tà nguyệt lý 是 瓜 兩 星 火 洲 = Lưỡng tinh hỏa thi qua châu. tam

> 張 祜 Trương Hỗ

Đại Ý:

Ngụ ở Sơn lâu bến Kim Lăng, lữ khách cảm thấy buồn bã. Trong đêm trăng đã tà, nghe tiếng nước triều vọng lại, nhìn về phía có vài vì sao sáng là Qua Châu.

Dịch: Đề Thơ Ở Bến Kim Lăng

Ở bến Kim Lăng nơi Sơn lâu Lữ khách bỗng nhiên cảm thấy sầu Đêm trăng trên sông, tiếng triều vọng Nơi vài sao sáng là Qua Châu.

長 江 悲 已 滯 Trường giang bi dĩ trệ

萬	里	念	將	歸
Vạn	lý	niệm	tương	quy
況	屬	高	風	晚
Huống	thuộc	cao	phong	vãn
山	山	黃	葉	飛
Sơn	son	hoàng	diệp	phi.

王勃

Vương Bột

Đại Ý:

Tôi buồn vì lưu lạc ở Trường Giang, nhớ về quê nhà ở xa cả vạn dậm. Buổi chiều, gió thổi mạnh, khắp núi là lá vàng rơi rụng.

Dịch: Trong Núi

Buồn lưu lạc Trường Giang Từ xa nhớ cố hương Buổi chiều gió mạnh thổi Khắp núi vương lá vàng.

Bài 49: 秋 思 Thu Tứ

洛 陽 城 裡 見 秋 風 kiến Dương thành Lac lý thu phong 欲 作 書 意 萬 家 重

tác Duc gia thu ý trùng van 復 恐 說 匆 匆 不 杰 bất khủng thông thong thuyết Phuc tân 開 行 人 臨 發 又 桂 nhân lâm phát hưu khai phong. Hành

張籍

Trương Tịch

Đại Ý:

Gió thu đã thổi ở thành Lạc Dương, tôi muốn viết thư về nhà nhưng lòng ngồn ngang nhiều ý sợ viết không tỏ được hết nỗi lòng, người đưa thư đã đến, thư đã dán rồi lại mở ra thêm bớt.

Dịch: Ý Thu

Trong thành Lạc Dương thấy gió thu Muốn viết về nhà ý lu bu Chỉ sợ không tả được cặn kẽ Thư đã dán rồi lai mở ra.

Bài 49: 夜雨寄北 Dạ Vũ Ký Bắc

> 君 問 歸 期 未 期 有 vấn Quân kỳ vi hữu kỳ quy 巴 山 夜 雨 漲 秋 池

Ba trường thu da vũ son trì 何 當 共 剪 窗 西 燭 tiễn Hà dương công tây song chúc 卻 話 時 巴 山 夜 雨 Khước Ba Son da thời. thoai vũ 李 商 隱 Lý Thương Ân

Đại Ý:

Ông hỏi tôi khi nào về, tôi nói chưa biết, đêm ở Ba Sơn mưa lớn, ngập cả hồ thu. Không biết khi nào gập nhau, dưới đèn sẽ kể chuyện đêm mưa ở núi Ba.

Dịch: Đêm Mưa Nhớ người Phương Bắc.

Ông hỏi ngày về, tôi chửa biết Núi Ba đêm mưa ngập hồ thu Lúc nào cũng ngồi dưới ánh đuốc Kể chuyện mưa đêm ở núi Ba?

Bài 50: 九 月 九 日 憶 山 東 兄 弟

Cửu nguyệt cửu nhật ức Sơn Đông huynh đệ

七 言 絕 句 Thất ngôn tuyệt cú

獨	在	異	鄉	為	異	客
Độc	tại	dį	hương	vi	dį	khách
每	逢	佳	節	倍	思	親
Mỗi	phủng	giai	tiết	bội	tư	thân
遙	知	兄	弟	登	高	處
Đao	tri	huynh	đệ	đăng	cao	хứ
遍	插	茱	萸	少	_	人
Biển	sáp	thù	du	thiểu	nhất	nhân.

王 維 Vương Duy

Đại $\acute{\mathbf{Y}}$:

Một mình làm khách ở quê người, mỗi lần tết Trùng Cửu là nhớ đến người nhà, biết anh em đang leo núi, mọi người đều cài cành Thù Du, chỉ thiếu có tôi. Đây là tục lệ của người Tầu vào tết Trùng Cửu.

Dịch: Ngày 9/9 Nhớ Anh Em Ở Sơn Đông

Một thân làm khách chốn quê người Nhớ đến người thân tết đến nơi Biết rằng anh em đang leo núi Đều cài Thù Du, chỉ thiếu tôi.

Bài 51: 絕 句

Tuyệt Cú

江	碧	鳥	逾	白
Giang	bích	điểu	du	bạch
山	青	花	欲	然
Son	thanh	hoa	dục	nhiên
今	春	看	又	過
Kim	xuân	khan	hựu	quá

何 日 是 歸 年 Hà nhật thị quy niên.

> 杜 甫 Đỗ Phủ

Đại Ý:

Nước sông xanh biếc làm nổi bật cánh chim trắng, mầu núi xanh làm mầu hoa càng hồng thêm. Mùa Xuân gần qua hết, không biết ngày nào tôi mới về nhà được!

Dịch : Tuyệt Cú

Sông biếc nổi chim trắng
Núi xanh hoa thêm hồng
Xuân này dường sắp hết
Ngày nào về cố hương?

Bài 52: 旅宿 Lữ Túc

旅	館	無	良	伴
Lữ	quán	vô	lượng	bạn
凝	情	自	悄	然
Ngưng	tình	tự	tiêu	nhiên
寒	燈	思	舊	事
Hàn	đăng	tư	cựu	sự
斷	雁	警	愁	眠
Đoan	nhạn	cảnh	sầu	miên
•	-			
遠	夢	歸	侵	曉
遠 Viễn	夢 mộng	歸 quy	侵 xâm	曉 hiểu
• —				•
Viễn	mộng	quy	xâm	hiểu
Viễn 家	mộng 書	quy 到	xâm 隔	hiểu 年
Viễn 家 Gia	mộng 書 thư	quy 到 đáo	xâm 隔 cách	hiểu 年 niên
Viễn 家 Gia	mộng 書 thư 江	quy 到 đáo 好	xâm 隔 cách	hiểu 年 niên 月

杜 牧 Đỗ Mục

 \mathbf{Dai} $\mathbf{\acute{Y}}$: \mathring{O} nơi quán trọ không có bạn bè tốt, tôi chợt cảm thấy buồn. Thắp đèn nhớ chuyện cũ, tiếng chim nhạn làm giấc ngủ đứt đoạn, thao thức về quê cũ cho tới sáng. Đã lâu không nhận được thư nhà, bên ngoài trăng và khói trên sông, có một chiếc thuyền câu đậu ngay ngoài cửa.

Dịch: Trọ Đêm

Quán trọ không bạn tốt Bỗng nhiên cảm thấy buồn Dưới đèn nhớ chuyện cũ Thao thức vì tiếng nhàn Mơ quê cho tới sáng Thư nhà cách đã lâu Trên sông trăng và khói Ngoài cửa chiếc thuyền câu.

Chú Thích: có nơi gọi nhạn là nhàn.

Bài 53: 別 人
Biệt Nhân

江	上	風	煙	積
Giang	thượng	phong	yên	tích
Щ	这么	雲	霧	多
Son	u	vân	vu	đa
送	君	南	浦	外
Tống	quân	Nam	phố	ngoại
還	望	將	如	何
Hoàn	vọng	tương	như	hà.

王 勃 Vương Bột

Đại Ý:

Trên sông mờ mịt sương khói, núi phủ đầy mây, sương; tiễn ông ra tận Nam phố, giờ còn đứng nhìn theo.

Dịch: Chia Tay

Khói mờ mịt trên sông Núi lặng phủ mây sương Tiễn ra tận Nam phố Giờ còn ngó theo ông.

Mịt mù khói tỏa trên sóng nước Sương mù phủ khắp, núi lặng câm Đi tiễn bạn hiền qua Nam Phố Dõi mắt nhìn theo bóng cố nhân.

Ngộ Không

Bài 54: 南浦別 Nam Phố Biệt

南	浦	淒	淒	別		
Nam	phố	thê	thê	biệt		
西	風	嬝	嬝	秋		
Tây	phong	niễu	niễu	thu		
	看	腸		斷		
Nhất	khán	trường	nhất	đoạn		
好	去	莫	口	頭		
Hảo	khứ	mạc	hồi	đầu.		
				白	居	易
				Bạch	Cu	Dį

Đại Ý:

Buồn bã chia tay nhau ở Nam phố, gió Thu thổi buồn da diết, nhìn nhau mà đứt ruột. Ông hãy đi đi đừng ngoảnh lại nhìn.

Dịch : Chia Tay Ở Nam Phố

Nam Phố buồn ly biệt Gió Thu da diết sầu Nhìn nhau mà đứt ruột Đi thôi, chớ ngoảnh đầu.

Bài số 55: 問 劉 十 九

Vấn Lưu Thập Cửu

五 言 絕 句 Ngũ ngôn tuyệt cú

綠	螘	新	醅	酒
Lục	nghi	tân	phôi	tửu
紅	泥	小	火	爐
Hồng	nê	tiểu	hỏa	lò
晚	來	天	欲	雪
Vãn	lai	thiên	dục	tuyết.
能	飲	_	杯	無
Năng	ẩm	nhất	bôi	vô.

白 居 易 Bạch Cư Dị

Đại $\acute{\mathbf{Y}}$:

Có rượu nếp mới chưng, bếp vừa nhóm lửa,trời tối và sắp có tuyết, ông có thể đến uống rượu không ?

Dịch: Hỏi Lưu Thập Cửu

Rượu nếp vừa mới chưng Lò nhỏ nhóm lửa hồng Đêm buông, trời sắp tuyết Tới uống một ly không?

Hâm rượu nếp ấm nồng Trên bếp lửa than hồng Đêm đến, tuyết tơi tả Ông tới nếm rượu nhá!

Ngộ Không

Bài 56: **望 月 懷 遠**

Vọng Nguyệt Hoài Viễn

五 言 律 詩 Ngũ ngôn luật thi

海 上 生 明 月 Hải thượng sinh minh nguyệt

天	涯	共	此	時
Thiên	nhai	cộng	thử	thời
情	人	怨	遙	夜
Tình	nhân	oán	dao	dạ
竟	夕	起	相	思
Cánh	tịch	khởi	tương	tư
滅	燭	憐	光	滿
Diệt	chúc	lân	quang	mãn
披	衣	覺	露	滋
Phi	y	giác	1ộ	ti
不	堪	盈	手	贈
Bất	kham	doanh	thủ	tặng
還	寢	夢	佳	期
Hoàn	tẩm	mộng	giai	kỳ.

張九齡

Trương Cửu Linh

Đại Ý:

Trăng sáng mọc trên biển, cùng lúc ở nơi xa người tình cùng ngắm và oán trách đêm dài, suốt đêm nhớ nhau. Tắt đuốc để thấy ánh trăng, khoác áo để tránh sương lạnh, không thể đem ánh trăngđể tặng đành về phòng ngủ để trong giấc mộng gập được người thương.

Dịch: Ngắm Trăng Nhớ Người Phương Xa.

Trên biển trăng sáng mọc
Cùng lúc ở chân trời
Đêm lại tình nhân oán
Tương tư suốt đêm dài
Tắt đuốc thương trăng tỏ
Khoác áo tránh ướt sương
Chẳng đem ánh trăng tặng
Về ngủ, mơ người thương.

Bài 57: 渡 漢 江

Độ Hán Giang

襠 外 音 書 紹 Lãnh tuyệt âm thu ngoại 經 冬 復 立 春 Kinh Đông phục lập Xuân 近 鄉 情 更 怯 khiếp Cận cánh hương tình

不 敢 問 來 人
Bất cám vần lai nhân.

李 頻

Lý Tần

Đại Ý:

Ở nơi quê người, chẳng có tin tức gì của nhà, đã trải qua nhiều năm rồi, bây giờ về gần đến quê lòng lại lo sợ, gập người tới chẳng dám mở miệng hỏi thăm tin tức người thân.

Dịch : Qua Sông Hán.

Quê người tin nhà bặt
Hết Đông rồi lại Xuân
Gần quê lòng lo sợ
Chẳng dám hỏi người thân.

Bài 58: 歲 夜 詠 懷

Tuế Dạ Vịnh Hoài

彌	年	不	得	意
Di	niên	bất	đắc	ý
新	歲	又	如	何
Tân	tuế	hựu	như	hà
念	昔	同	遊	者
Niệm	tích	đồng	du	giả
而	今	有	幾	多
Nhi	kim	hữu	co	đa
以	閒	爲	自	在
Dĩ	nhàn	vi	tự	tại
將	壽	補	蹉	跎
Tướng	thọ	bổ	tha	đà
春	色	無	新	故
Xuân	sắc	vô	tân	cố
树	居	亦	見	過
U	cư	diệc	kiến	qua

劉禹錫

Lưu Võ Tích

Đại $\acute{\mathbf{Y}}$:

Suốt năm không vừa ý, không biết năm tới ra sao ? Còn các bạn cũ nay còn mấy người ? Bây giờ chỉ lấy nhàn nhã làm lẽ sống vui và sống lâu để bù lại những ngày gian khổ. Xuân chẳng kể cũ, mới; tới tất cả mọi nơi kể cả nơi thâm cốc.

Dich:

Suốt năm chẳng vừa ý
Năm tới sẽ sao đây?
Nhớ lại các bạn cũ
Nay còn được mấy người
Sống nhàn nhã tự tại
Sống lâu bù sa đà
Xuân sắc không cũ mới
U cư cũng ghé qua.

Chú Thích:

Sa đà : gian khổ

U cư : chỉ nơi thâm sơn cùng cốc.

Bài 59: 曲 江 憶 元 久

Khúc Giang Úc Nguyên Cửu

春 來 閑 少 無 有 游 thiếu Xuân lai du hữu vô nhàn 行 樂 分 减 分 lac phân giảm nhi phân Hành tam 何 況 今 朝 杏 袁 裏 huống Hà kim triêu hạnh viên lý 閑 人 逢 杰 不 逢 君 bất nhân phùng phùng quân. Nhàn tân

> 白 居 易 Bạch Cư Dị

Đại Ý:

Vì vắng bạn nên tôi ít đi du ngoạn, vì nỗi vui đã giảm đi mất hai phần ba. Huống chi sáng nay trong vườn mận gập hết bạn bè chỉ thiếu có ông.

Dịch : Ở Khúc Giang Nhớ Nguyên Cửu

Du Xuân chẳng nhiều vì vắng bạn Ba phần vui đã giảm mất hai Huống chi sáng nay trong vườn mận Chỉ thiếu một người chẳng thiếu ai.

Bài 60: 夜泊 牛渚 懷古
Dạ Bạc Ngưu Chử Hoài Cổ

牛	渚	西	江	夜
Ngưu	chử	Tây	giang	dạ
青	天	無	片	雲
Thanh	thiên	vô	phiến	vân
豋	舟	望	秋	月
Đăng	chu	vọng	thu	nguyệt
空	憶	謝	將	軍
Không	ức	Тạ	tướng	quân
余	亦	能	高	詠
余 Dư	亦 diệc	能 năng	高 cao	詠 vịnh
Du	diệc	năng	cao	vịnh
Dur 斯	diệc 人	năng 不	cao 可	vinh 聞
Du 斯 Tu	diệc 人 nhân	năng 不 bất	cao ¬¬ khå	vịnh 聞 văn
Dur 斯 Tur 明	diệc 人 nhân 朝	năng 不 bất 掛	cao 可 khả 帆	vịnh 聞 văn 去

李 白 Lý Bạch

Đại Ý:

Đêm ở trên sông Tây Giang ở Ngưu Chử, trời xanh không một gợn mây. Lên thuyền ngắm cảnh trăng thu nhớ đến Tạ tướng quân. Tôi có thể ngâm thơ nhưng ông bạn họ Tạ đâu có thể nghe được. Ngày mai dong buồm đi, lá phong rụng tơi bời.

Dịch : Đêm Đỗ Thuyền Ngưu Chử, Hoài Cổ

Đêm Tây Giang Ngưu Chử Trời xanh không vẩy mây Trăng thu, từ thuyền ngắm Nhớ Tạ tướng không nguôi Tôi có thể ngâm vịnh Ông chẳng nghe được tôi Mai dong thuyền rời bến Lá phong rụng tơi bời.

Bài 61:

劉 阮 洞 中 遇 仙 子 Lưu Nguyễn Động Trung Ngộ Tiên Tử

天	和	樹	色	電	蒼	蒼
Thiên	hòa	thụ	sắc	ái	thương	thương
冟	重	嵐	深	路	渺	茫
Hà	trọng	lam	thâm	lộ	diểu	mang
雲	寰	滿	山	無	鳥	雀
Vân	đậu	mãi	son	vô	điểu	tước

水	聲	沿	澗	有	笙	簧
Thủy	thanh	duyên	giản	hữu	sanh	hoàng
碧	沙	洞	裡	乾	坤	別
Bích	sa	động	lý	càn	khôn	biệt
紅	樹	枝	前	日	月	長
Hồng	thụ	chi	tiền	nhật	nguyệt	trường
願	得	花	閰	有	人	出
Nguyện	đắc	hoa	gian	hữu	nhân	xuất
免	令	仙	犬	吠	劉	郎
Miễn	linh	tiên	khuyển	phệ	lưu	lang.

曹 唐 Tào Đường

Đại Ý:

Cây và trời cùng một mầu xanh, đường đi mờ sương, hang núi đầy mây, không thấy bong chim sẻ; tiếng suối reo như tiếng đàn. Trong động Bích sa như một cõi trời riêng biệt, bên cây hồng ngày tháng như dài ra. Trong đám hoa ước gì thấy người tiên đuổi hộ khuyển tiên, ngăn nó sủa hai chàng Lưu Nguyện.

Dịch : Lưu Nguyễn Gập Tiên Trong Động

Cây và trời một mầu xanh biếc Đường đi mờ mịt sương tràn lan Hang mây khắp núi, chim chẳng thấy Tiếng suối reo vang giống tiếng đàn Trong động Bích Sa riêng một cõi Thời gian dài ra bên cây hồng

Trong hoa ước gì hiện tiên nữ Chớ để khuyển tiên sủa Lưu lang.

Bài 62: 劉阮再到天台不復見諸仙子 Lưu Nguyễn Tái Đáo Thiên Thai Phục Kiến Chư Tiên Tử

再	到	天	台	太	訪	玉	真
Tái	đáo	Thiên	Thai	thái	phỏng	ngọc	chân
青	苔	白	石	已	成	塵	
Thanh	đài	bạch	thạch	dĩ	thành	trần	
笙	歌	寂	寞	閑	深	洞	
Sênh	ca	tịch	mịch	nhàn	thâm	động	
雲	鶴	蕭	條	絕	舊	鄰	
Vân	hạc	tiêu	điều	tuyệt	cựu	lân	
草	樹	總	非	前	度	色	
Thảo	thụ	tổng	phi	tiền	độ	sắc	
煙	霞	不	似	往	年	春	
yên	hà	bất	tự	vãng	niên	xuân	
桃	花	流	水	依	然	在	
Đào	hoa	lưu	thủy	У	nhiên	tại	
不	見	當	時	勸	酒	人	
Bất	kiến	đương	thời	khuyến	tửu	nhân.	

曹 唐 Tào Đường

Đại Ý:

Lưu Nguyễn trở lại Thiên Thai thăm Ngọc Chân, tới nơi chỉ thấy đá trắng, rêu xanh đã thành cát bụi, chẳng còn nghe tiếng đàn ca, mây hạc tiêu điều, cỏ cây, mây khói cũng khác trước. Vẫn có hoa đào và suối nước, nhưng người xưa giờ ở đâu?

Dich:

Lưu Nguyễn Trở Lại Thiên Thai Thăm Chư Tiên

Trở lại Thiên Thai tìm Ngọc Chân Rêu xanh, đá trắng thành bụi trần Đàn hát đâu còn nơi hang vắng Mây hạc tiêu điều đâu kẻ thân? Cây cỏ chẳng còn như lúc trước Mây khói đâu giống xuân năm rồi Hoa đào nước chẩy y như cũ Mà người chuốc rượu ở đâu đây?

Bài 63: 送春詞 Tống Xuân Từ

日	日	人	空	老
Nhật	nhật	nhân	không	lão
年	年	春	更	歸
Niên	niên	xuân	cánh	quy
相	歡	在	尊	酒
Tương	hoan	tại	tôn	tửu
不	用	惜	花	飛
Bất	dụng	tích	hoa	phi.

王 涯 Vương Nhai

Đại Ý:

Mỗi ngày con người mỗi già đi, hàng năm mùa xuân đều về, vui xuân ta có rượu uống, đừng thương tiếc những cánh hoa rơi làm gì.

Dịch : Bài Từ Tiễn Xuân

Người già theo ngày tháng Hàng năm Xuân tới chơi Chung vui đã có rượu Buồn chi cánh hoa rơi.

Bài 64: 南行别弟 Nam Hành Biệt Đệ

澹	澹	長	江	水
Đạm	đạm	trường	giang	thủy
悠	悠	遠	客	情
Du	du	viễn	khách	tình
洛	花	相	與	恨
Lạc	hoa	tương	dữ	hận
到	地	_	無	聲
Đáo	địa	nhất	vô	thanh.

韋 承 慶

Đại Ý:

Nước sông Trường Giang chẩy êm đềm, viễn khách buồn man mác. Hoa rơi dường như cùng chung nỗi buồn nên rơi xuống đất không để phát ra một tiếng động nào.

Dịch : Đi Nam Từ Biệt Em

Nước Trường Giang lờ lững Viễn Khách man mác sầu Hoa rơi chung nỗi hận Chạm đất có tiếng đâu!

Bài 65: 長 干 行
Trường Can Hành (1)

君	家	在	何	處
Quân	gia	tại	hà	xứ
妾	住	在	橫	塘
Thiếp	trú	tại	hoành	đường
停	船	暫	借	問
Đình	thuyền	tạm	tá	vấn
或	恐	是	同	鄉
Ноặс	khổng	thị	đồng	hương.

崔 顥 Thôi Hiệu

Đại Ý:

Nhà chàng ở đâu ? Nhà thiếp ở đường ngang. Dừng thuyền lại hỏi thăm có phải mình là người cùng xứ không ?

Dịch: Bài Hành Trường Can

Nhà chàng ở đâu tá?
Thiếp trú ở đường ngang
Dừng thuyền lại xin hỏi
Mình phải đồng hương chăng?

Bài 66: 長 干 行 Trường Can Hành (2)

家	臨	九	江	水
Gia	lâm	cửu	giang	thủy
來	去	九	江	側
Lai	khứ	cửu	giang	trắc
同	是	九	江	人
Đồng	thị	cửu	giang	nhân
生	小	不	相	識
Sinh	tiểu	bất	tương	thức.

Đại Ý:

Nhà anh ở bờ sông Cửu, mình đều là người Trường Can đó, nhưng từ nhỏ đã chẳng biết nhau.

Dịch: Bài Hành Trường Can

Nhà tôi ở sông Cửu Qua lại chốn giang đầu Mình người Trường Can đó Từ nhỏ chẳng biết nhau.

Bài 67: 自君之出矣 Tự Quân Chi Xuất Hĩ

自	君	之	出	矣
Τự	quân	chi	xuất	hĩ
不	復	理	残	機
Bất	phục	lý	tàn	co
思	君	如	滿	月
Tư	quân	như	mãn	nguyệt
夜	夜	減	清	輝
Dạ	dạ	giảm	thanh	huy.

張 九 齡 Trương Cửu Linh

Đại Ý:

Từ ngày chàng ra đi, khung cửi bỏ không. Nhớ chàng như trăng sáng, đêm đêm cứ tối dần.

Dịch: Từ Ngày Chàng Đi Rồi

Từ ngày chàng đi rồi Khung cửi bỏ không thôi Nhớ chàng như trăng sáng Đêm đêm giảm ánh soi.

Bài 68: 別 **董** 大
Biệt Đổng Đại

千	里	黄	雲	白	日	曛
Thiên	lý	hoàng	vân	bạch	nhật	huân
北	風	吹	雁	雪	纷	纷
Bắc	phong	xuy	nhạn	tuyết	phân	phân
莫	愁	前	路	無	知	己
Mạc	sâu	tiền	lộ	vô	tri	kỷ
天	下	誰	人	不	識	君
Thiên	hạ	thùy	nhân	bất	thức	quân.

高 適
Cao Thích

Đại Ý: Cả ngày mây vàng dài dằng dặc, gió bắc thổi chim nhạn và tuyết bay tơi bời. Đừng buồn trên đường đi chẳng có ai là tri kỷ. Thiên hạ ai chẳng biết ông?

Dịch: Từ Biệt Đổng Đại

Cả ngày mây vàng giăng ngàn dặm Gió bắc thổi nhạn, tuyết tơi bời Chớ buồn nẻo trước không tri kỷ Thiên hạ chẳng ai không biết ngươi.

Bài 69: 過酒家 Quá Tửu Gia

此	日	長	氏	飲
Thử	nhật	trường	thị	åm
非	雾	養	性	靈
Phi	quan	dưỡng	tánh	linh
眼	看	人	盡	醉
Nhãn	khan	nhân	tận	túy
何	忍	獨	為	醒
Hà	nhẫn	độc	vi	tỉnh.

王 績 Vương Tích

Đại Ý:

Ngày hôm đó tôi say sưa cho đến tối mịt. Chuyện này chẳng hợp với phép dưỡng sinh chút nào, nhưng nhìn thấy mọi người đều say cả thì việc gì mình lại tỉnh một mình?

Dịch: Qua Quán Rượu

Ngày đó say tới tối Chẳng đúng phép dưỡng sinh Nhìn mọi người say cả Hà tất tỉnh một mình? Bài 70: 秋 日 湖 上
Thu Nhật Hồ Thượng

落	日	五	湖	遊
Lạc	nhật	ngũ	hồ	du
煙	波	處	處	愁
Yên	ba	xứ	xứ	sầu
浮	沈	千	古	事
Phù	trầm	thiên	cổ	sự
誰	與	問	東	流
Thùy	dữ	vấn	đông	lưu.

薛 瑩 Tiết Oánh

Đại Ý :

Buổi chiều dong thuyền trên Ngũ Hồ, khói song khắp nơi làm cho lòng tôi buồn bã. Nổi, chìm là chuyện muôn năm cũ. Không biết đi hỏi ai tại sao các dòng nước đều chẩy về Đông?

Dịch: Ngày Thu Trên Hồ

Ngũ Hồ buổi hoàng hôn Khói sóng dục lòng buồn Nổi chìm muôn năm cũ Vì sao chẩy về Đông?

淥	水	明	秋	月
Lục	thủy	minh	thu	nguyệt
南	湖	採	白	蘋
Nam	hồ	thái	bạch	tần
荷	花	嬌	欲	語
Hà	hoa	kiều	dục	ngữ
愁	殺	荡	舟	人
Sầu	sát	đãng	chu	nhân.

李 白 Lý Bạch

Đại Ý:

Trăng thu chiếu xuống làn nước trong, tôi hái rau tần trắng ở phía Nam Hồ. Hoa sen xinh sắn dường như muốn nói, làm buồn chết người chèo thuyền.

Dịch: Khúc Lục Thủy.

Nước trong trăng thu chiếu Nam Hồ hái rau tần Hoa sen dường muốn nói Buồn chết kẻ chèo thuyền. Bài 72: 旅 懷 Lữ Hoài

水 花 情 流 謝 無 兩 Thủy tình lưu hoa lưỡng vô tạ 送 東 過 城 盡 楚 風 Tống đông phong tận thành SỞ quá 蝴 蝶 夢 中 家 萬 裡 Ηồ điệp mộng gia lý trung van 杜 鵑 枝 月 更 上 \equiv Đỗ quyên chi thượng nguyệt canh tam 動 絕 故 書 經 袁 年 Cố viên thu kinh động niên tuyệt 華 催 發 春 鬢 兩 生 Hoa phát xuân thôi lưỡng mấn sinh歸 歸 自 是 不 便 得 đắc thị bất tiện Tư quy quy 誰 五 煙 景 爭 湖 有 hồ yên cảnh hữu thùy tranh. Ngũ

> 崔 涂 Thôi Đồ

Đại Ý:

Nước chẩy, hoa trôi cả hai đều vô tình, gió Đông đã ra khỏi Sở thành. Trong giấc điệp mơ thấy quê nhà ở ngoài ngàn dậm. Chim đỗ quyên trên cành báo canh ba. Cả năm chẳng có thư nhà, Xuân tới chỉ có them tóc bạc. Tự bảo không về chứ về là được, cảnh sương khói ở Ngũ Hồ có ai tranh giành đâu.

Dịch : Đi Xa Nhớ Quê

Vô tình hoa rơi và nước chẩy Sở thành gió Đông đã thổi qua Giấc điệp mơ quê xa vạn dậm Đỗ quyên trên cành báo canh ba Suốt năm chờ đợi tin quê cũ Xuân về, hoa nở tóc bạc nhanh Tự nhủ không về, về đâu khó Sương khói Ngũ Hồ có ai tranh.

Bài 73: 渭城曲 Vị Thành Khúc

渭	城	朝	雨	浥	車巠	塵
Vį	thành	triêu	vũ	ấp	khinh	trần
客	舍	青	青	柳	色	新
Khách	xá	thanh	thanh	liễu	sắc	tân
勸	君	更	盡	_	杯	酒
Khuyến	quân	cánh	tận	nhất	bôi	tửu
西	出	陽	圂	無	故	人
Tây	xuất	dương	quan	vô	cố	nhân.

王 維 Vương Duy

Đại Ý:

Cơn mưa buổi sang ở Vị Thành làm đất ẩm ướt, quán trọ có mầu xanh do ánh liễu xuân. Mời ông cạn một chung rượu, rời khỏi Dương Quan rồi thì có ai là bạn thân nữa?

Dịch: Khúc Ca Vị Thành

Vị Thành ẩm ướt vì mưa sớm Khách xá xanh xanh mầu liễu Xuân Mời ông uống cạn một chung rượu Dương Quan xa rồi, ai cố nhân?

Bài 74: **春 與** Xuân Hứng

楊	柳	陰	陰	细	雨	睛
Dương	liễu	âm	âm	tế	vũ	tinh
殘	花	落	盡	見	流	鶯
Tàn	hoa	lạc	tận	kiến	lưu	oanh
春	風	_	夜	吹	鄉	夢
Xuân	phong	nhất	dạ	xuy	hương	mộng
又	逐	春	風	到	洛	成
Hưu	truc	xuân	phong	đáo	Lac	thành.

武 元 衡 Võ Nguyên Hành

Đại Ý:

Dương liễu xanh, mưa nhỏ đã tạnh. Hoa rụng hết mới thấy chim oanh, gió Xuân thổi trong đêm mộng, nương theo làn gió tới Lạc Thành.

Dịch: Xuân Hứng

Dương liễu xanh um sau mưa bụi Hoa tàn rụng hết thấy chim oanh Gió Xuân suốt đêm thổi quê mộng Lại nương theo gió tới Lạc Thành.

Bài 75: 蜀道後期
Thục Đạo Hậu Kỳ

客	心	爭	日	月
Khách	tâm	tranh	nhật	nguyệt
來	往	預	期	程
Lai	vãng	dự	kỳ	trình
秋	風	不	相	待
Thu	phong	bất	tương	dữ
先	至	洛	陽	城
Tiên	chí	Lạc	Dương	thành.

張 說 Trương Thuyết

Đại Ý:

Lòng khách thường mong mỏi ngày về. Gió Thu thì không thể chờ được, đã tới Lạc Dương trước rồi.

Dịch: Chờ Ở Đất Thục

Lòng khách thường mong đợi Tới lúc về nhà chơi Gió Thu đâu chờ được Đã tới Lạc Dương rồi!

Bài 76: 回鄉偶書其二 Hồi Hương Ngẫu Thư Kỳ Nhị

这	別	家	鄉	歲	月	多
Ly	biệt	gia	hương	tuế	nguyệt	đa
近	來	人	事	半	消	磨
Cận	lai	nhân	sự	bán	tiêu	ma
惟	有	門	前	鏡	湖	水
Duy	hữu	môn	tiền	kính	hồ	thủy
春	風	不	改	舊	時	波
Xuân	phong	bất	cải	cựu	thời	ba.

賀 知 章 Hạ Tri Chương

Đại Ý:

Xa quê đã lâu lắm rồi, giờ người thân chỉ còn lại vài người. Chỉ có hồ ở trước cửa nhà, gió xuân vẫn thổi sóng lăn tăn như cũ.

Dịch : Ngẫu nhiên viết khi về nhà kỳ hai.

Rời khỏi quê nhà nhiều năm tháng Giờ đây lác đác vài người thân Chỉ có mặt hồ ở trước cửa Gió Xuân vẫn gợn sóng lăn tăn.

Bài 77: 落 花 Lạc Hoa

春	光	冉	冉	歸	何	處
Xuân	quang	nhẫn	nhẫn	quy	hà	xứ
更	向	花	前	把	_	杯
Cánh	hướng	hoa	tiền	bå	nhất	bôi
盡	日	問	花	花	不	語
Tận	nhật	vấn	hoa	hoa	bất	ngữ
為	誰	零	洛	為	誰	開
Vi	thùy	linh	lạc	vi	thùy	khai.

嚴 惲 Nghiêm Uẩn

Đại Ý:

Ánh Xuân dịu đi về đâu ? Nâng một chén rượu tới trước hoa mời. Cả ngày hỏi hoa, hoa không nói vì ai mà hoa nở, hoa tàn ?

Dịch: Hoa Rụng

Ánh Xuân dần dần về đâu đó Nâng một ly rượu trước hoa mời Cả ngày hỏi hoa, hoa chẳng nói Vì ai hoa nở, vì ai rơi?

Bài 78: 夜 渡 湘 水 Dạ Độ Tương Thủy

客	舟	貪	利	涉
Khách	chu	tham	lợi	thiệp
暗	裏	渡	湘	JII
Ám	lý	độ	tương	xuyên
露	氣	聞	芳	杜
Lộ	khí	văn	phương	đỗ
歌	聲	識	採	蓮
Ca	thanh	thức	thái	liên
榜	人	投	岸	火
Bång	nhân	đầu	ngạn	hỏa
漁	子	宿	潭	煙
Ngư	tử	túc	đàm	yên
行	侶	時	相	問
Hành	lữ	thời	tương	vấn
潯	陽	何	處	邊
Tầm	Dương	hà	xứ	biên.

孟 浩 然

Mạnh Hạo Nhiên

Đại Ý:

Khách đi đò nóng lòng sang sông, dù đêm tối cũng vượt sông Tương. Trong sương có mùi thơm hoa Đỗ, có tiếng hát người hái sen. Ông lái đò cập bến đò sáng đèn, rồi ngủ ở hồ sương. Thuyền khách hỏi nhau bến Tầm Dương ở đâu vậy?

Dịch:

Khách muốn sang sông lắm Đương đêm vượt dòng Tương Trong sương thơm mùi Đỗ Tiếng hát người hái sen Ông lái cập bến sáng Và ngủ nơi hồ sương Thuyền khách đua nhau hỏi Nơi nào bến Tầm Dương?

Bài 79: 劉 晨 阮 肇 入 天 台 Lưu Thần Nguyễn Triệu Nhập Thiên Thai

樹	入	天	台	石	路	新
Thụ	nhập	Thiên	Thai	thạch	lộ	tân
雲	和	草	静	迥	無	塵
Vân	hòa	thảo	tĩnh	quýnh	vô	trần
煙	霞	不	省	生	前	事
Yên	hà	bất	tỉnh	sanh	tiền	sư

水	木	空	疑	夢	後	身
Thủy	mộc	không	nghi	mộng	hậu	thân
往	往	鷄	鳴	岩	下	月
Vãng	vãng	kê	minh	nham	hạ	nguyệt
時	時	犬	吠	洞	中	春
		9				
Thời	thời	khuyến	phệ	động	trung	xuân
Thời 不	thời 知	khuyên 此	phệ 地	động 歸	trung 何	xuân 處
			1 .			
不	知	此	地	歸	何	處

曹 唐 Tào Đường

Đại Ý:

Lối vào Thiên Thai là đường đá mới; mây, cỏ chẳng nhuốm mầu trần tục. Khói, mây quên chuyện kiếp trước; cây rừng, dòng nước chẳng nghĩ đến chuyện kiếp sau. Có tiếng gà gáy dưới trăng núi, có tiếng chó sủa trong hang Xuân. Chẳng biết chốn này về nơi đâu. Nên đi hỏi chủ nhân của Đào nguyên.

Dịch : Lưu Thần, Nguyễn Triệu Vào Chơi Thiên Thai.

Vào chốn Thiên Thai theo đường đá Mây hiền, cỏ lặng chẳng nhiễm trần Khói, mây quên hẳn chuyện lúc trước Cây, nước không nghi chuyện hậu thân Dưới trăng gà kêu nơi vách đá Thỉnh thoảng trong hang chó sủa Xuân Chỗ này dẫn đến nơi nào nhỉ Phải tới vườn đảo hỏi chủ nhân.

Bài 80: 月下獨酌 Nguyệt Hạ Độc Chước

Tỉnh

thời

đồng

giao

hoan

詩 五 古 Ngũ ngôn cổ thi 花 間 壺 酒 hồ Hoa gian nhất tửu 獨 酌 無 相 親 Đôc chước vô tương nhân 舉 杯 邀 明 月 Cử bôi yên minh nguyệt 對 影 成 \equiv 人 Đối ånh thành tam nhân 月 既 不 解 飲 bất Nguyệt ký giải âm 影 徒 隨 我 身 đồ Ånh tùng thân ngã 暫 月 將 伴 影 Tạm ban nguyệt tương ảnh 行 樂 須 及 春 xuân Hành lac tu cập 我 徘 歌 月 徊 bồi hồi Ngã nguyệt ca 我 影 亂 舞 零 Ngã vũ ảnh linh loạn 交 醒 時 歡 同

醉	後	各	分	散
Túy	hậu	các	phân	tán
永	結	無	情	遊
Vĩnh	kết	vô	tình	du
相	期	邈	雲	漢
Tương	kỳ	diểu	vân	hán.

李 白 Lý Bạch

Đại Ý :

Tôi để một bầu rượu trong khóm hoa, tự mình uống chẳng có ai làm bạn. Tôi nâng chén mời trăng sáng. Trăng, tôi và bóng mình thành ba. Trăng đã không biết uống, bóng thì theo bên thân. Tạm thời tôi coi trăng và bóng mình là bạn để vui xuân. Tôi ca thì trăng bồi hồi, tôi múa thì bóng di động. Lúc tỉnh thì trăng và bóng cùng vui, lúc say thì lại phân ly. Tôi nguyện cùng họ kết vô tình du, hẹn gập nhau ở chốn thiên hà.

Dịch : Uống Rượu Một Mình Dưới Trăng.

Trong hoa một bầu rượu Không ai chỉ mình ta Nâng ly mời trăng sáng Trăng, mình, bóng là ba Trăng đã không biết uống Bóng thì chạy theo thân Bạn tạm trăng và bóng Vui chơi cho kịp Xuân Ta ca trăng bồi hồi Ta múa bóng rối bời Lúc tỉnh cùng vui vẻ Phân ra lúc say rồi Kết chặt vô tình du Hẹn gập nơi thiên hà.

Bài 81:仙 子 洞 有 劉 中 懷 阮 Động Trung Hữu Hoài Lưu Nguyễn Tiên Tử 裳 將 不 清 瑟 玾 霓 Bất sắt thanh lý nghê thường tương 塵 夢 那 知 鶴 夢 長 Trần mộng mộng trường na tri hac 洞 裏 有 天 春 寂 寂 Đông lý hữu thiên xuân tich tich 人 間 路 月 茫 茫 無 gian 1ô nguyệt mang Nhân vô mang 玉 瑤 草 沿 溪 碧 沙 dao thảo duyên Ngọc khê bích sa 花 澗 流 水 棑 滿 香

hoa

mãn

giản

hương

đào

Lưu

thủy

曉	露	風	燈	易	零	落
Hiển	lộ	phong	đăng	dį	linh	lạc
此	生	無	處	問	劉	郎
Thử	sinh	vô	хứ	vấn	Lưu	lang.

曹 唐

Tào Đường

Đại Ý:

Không dùng đàn sắt để gẩy khúc nghê thường nữa. Mộng tục làm sao giống mộng tiên? ngày Xuân trong động thật vắng lặng, đường về cõi trần chỉ có trăng chiếu mông lung. Cát ngọc, cỏ châu ven dòng suối biếc, hoa đào trôi theo dòng nước khiến khe suối thơm ngát, sương và ngọn đèn trước gió đều dễ tan biến, kiếp này chả có nơi nào để hỏi thăm chàng Lưu.

Dịch : Tiên Nữ Trong Động Nhớ Lưu Nguyễn.

Chẳng dạo nghê thường với đàn sắt Mộng trần làm sao sánh mộng tiên Trong mộng một trời Xuân im vắng Đường trần mông lung trăng cô miên Cát ngọc, cỏ châu ven suối biếc Nước chẩy hoa đào khe ngát hương Sương móc, ngọn đèn dễ tan biến Kiếp này tới đâu hỏi Lưu lang.

Bài 82: **憶 楊 柳** Úc Dương Liễu

曾	栽	楊	柳	江	南	岸
Tằng	tài	dương	liễu	Giang	Nam	ngạn
_	別	江	南	兩	度	春
Nhất	biệt	Giang	Nam	lưỡng	độ	xuân
遙	憶	青	青	江	岸	上
遙 Dao	憶 ức			•	, .	上 thượng
•—				•	, .	上 thượng 人

白居易 Bạch Cư Dị

Đại Ý:

Tôi từng trồng liễu ở trên bờ sông Giang Nam, đã hai năm rồi xa chốn ấy nhưng tôi vẫn còn nhớ rõ mầu liễu xanh. Chẳng biết ai đã ngắt đi cành liễu?

Dịch : Nhớ Liễu

Trên bờ Giang Nam từng trồng liễu Đã hai mùa Xuân cách xa đây Mầu liễu xanh xanh tôi vẫn nhớ Đâu biết ai là kẻ bẻ cây? Bài 83:

謝 亭 送 別 Tạ Đình Tống Biệt

勞	歌	_	曲	解	行	舟
Lao	ca	nhất	khúc	giải	hành	chu
紅	葉	青	山	水	急	流
Hồng	diệp	thanh	son	thủy	cấp	lưu
日	暮	酒	醒	人	已	遠
日 Nhật		酒 tửu		• •		遠 viễn
• •				• •		•—

許 浑 Hứa Hồn

Đại Ý:

Hát bài lao ca (bài hát biệt ly) đưa bạn xuống thuyền, lá đỏ, núi xanh, nước chẩy xiết. Chiều xuống mới tỉnh rượu, bạn đã đi xa rồi. Ngoài trời mưa gió tôi bước xuống lầu.

Dịch: Chia Tay Ở Tạ Đình

Tiễn bạn xuống thuyền, lao ca khúc Nước xiết, non xanh, lá vàng bay Bạn đã xa rồi, chiều tỉnh rượu Đầy trời mưa gió, xuống lầu Tây. Bài 84: 送 灵 澈
Tống Linh Triệt

蒼	蒼	竹	林	寺
Thương	thương	trúc	lâm	tự
杳	杳	鐘	聲	晚
Yểu	yểu	chung	thanh	vãn
荷	///	带	斜	陽
Hà	lạp	đái	tà	dương
青	山	獨	歸	遠
Thanh	son	độc	quy	viễn.

劉 長 卿 Lưu Trường Khanh

Đại Ý:

Trúc lâm tự xanh xanh, vài tiếng chuông chiều vọng lại. Nón lá sen còn đọng nắng, mình bạn về núi xa.

Dịch: Tiễn Linh Triệt

Xanh xanh Trúc Lâm Tự Rời rạc tiếng chuông chiều Nắng còn vương vành nón Về non xanh cô liêu. Bài 85: 重 贈 樂 天

Trùng Tặng Lạc Thiện

休 遣 玲 瓏 唱 我 詩 khiển Hưu linh lung xướng ngã thi 詩 我 多 別 是 君 詞 Ngã thi đa thi biệt quân từ 明 朝 白 江 別 又 頭 đầu biêt Minh triêu hướng hựu giang 潮 平 時 月 落 去 triều Nguyệt thời. lac bình khứ

> 元 稹 Nguyên Chẩn

Đại Ý:

Đừng để cô đầu ngâm thơ tôi, vì toàn là những bài ly biệt bạn. Sáng mai lại ra bến đò đưa tiễn, lúc bạn đi thì nước triều xuống và trăng tà.

Dịch : Lại Tặng Lạc Thiện

Chớ để đào nương ngâm thơ tôi Toàn là những bài ly biệt thôi Sáng mai lại ra bờ sông tiễn Lúc ông đi, triều rút, trăng lui. Bài 86: 送 柴 侍 御

Tống Sài Thị Ngự

流 水 通 波 接 武 岡 tiếp Lưu thủy thông võ ba cương 覺 送 有 君 不 離 傷 Tống quân bất giác hữu ly thương 害 渞 雲 Ш 同 雨 đồng Thanh nhất đạo vân vũ son 明 曾 月 何 是 兩 鄉 tằng Minh nguyệt hà thi lưỡng hương.

王 昌 齡

Vương Xương Linh

Đại Ý

Nước chẩy về sông tiếp tới Võ Xương, tiễn bạn mà chẳng buồn vì cùng chung một dẫy núi, mây và mưa. Cả hai nơi cũng chỉ một vầng trăng sáng.

Dịch: Tiễn Sài Thị Ngự

Nước chẩy ra sông tới Võ Xương Tiễn ông lòng chẳng chút sầu thương Cùng một cơn mưa, một rặng núi Một vầng trăng tỏ, một quê hương.

獨	上	江	樓	思	悄	然
Độc	thướng	giang	lâu	tư	tiễu	nhiên
月	光	如	水	水	如	天
Nguyệt	quang	như	thủy	thủy	như	thiên
同	來	玩	月	人	何	在
Đồng	lai	ngoạn	nguyệt	nhân	hà	tại
風	景	依	稀	似	去	年
Phong	cảnh	y	hi	tự	khứ	niên.

趙 嘏 Triệu Hỗ

Đại Ý:

Một mình lên lầu sông ngắn ngơ, trời, trăng, nước một mầu bàng bạc. Cảnh vẫn như năm trước, nhưng người cùng ngắm nay đâu?

Dịch : Lên Lầu Sông Cảm Xúc

Lên gác đầu sông lòng ngơ ngắn Ánh trăng như nước, nước như trời Người cùng ngắm trăng giờ đâu nhỉ? Cảnh vẫn y nhiên như năm rồi! Bài 88: 寄 人
Ký Nhân

別	夢	依	依	到	謝	家
Biệt	mộng	y	y	đáo	Tạ	gia
小	廊	回	合	曲	闌	斜
Tiểu	lang	hồi	hợp	khúc	lan	tà
多	情	只	有	春	庭	月
			. •	-	•• —	, -
Đa	tình	chỉ	hữu	xuân	đình	nguyệt
Đa 猶	tình 為	chỉ 離	hữu 人		đình 落	nguyệt 花

張 泌 Trương Bí

Đại Ý:

Mộng đến nhà họ Tạ, nhớ những hành lang quanh co trong nhà chỉ có trăng đa tình, ngoài sân cánh hoa rơi và người ly biệt.

Dịch: Nhớ Người

Trong mộng rõ ràng tới Tạ gia Nhớ những hành lang chạy khắp nhà Trước sân chỉ có vầng trăng sáng Soi hoa rơi rụng với người xa.

Bài 89 : 送李侍郎赴常州 Tống Lý Thị Lang Phó Thường Châu

雪	晴	雲	散	北	風	寒
Tuyết	tinh	vân	tán	Bắc	phong	hàn
楚	水	吳	山	道	路	難
Sở	thủy	Ngô	son	đạo	1ộ	nan
今	日	送	君	須	盡	醉
Kim	nhật	tống	quân	tu	tận	túy
明	朝	相	憶	路	漫	漫
Minh	triêu	tương	ức	lộ	man	man.

賈 至 Giå Trí

Đại Ý:

Tuyết lạnh, mây tan, gió bắc lạnh. Đường về sông Sở, núi Ngô khó đi. Hôm nay tiễn ông phải uống cho thật say, vì sớm mai thì đã cách xa nhau vô cùng.

Dịch: Tiễn Lý Thị Lang Đi Thường Châu

Tuyết tan, mây tán, gió bắc lạnh Sông Sở, núi Ngô đường gian nan Hôm nay tiễn ông phải say khướt Sớm mai nhớ nhau cách dậm ngàn. Bài 90:

宿 駱 氏 亭 寄 懷 崔 雍 崔 袞 Túc Lạc Thị Đình Ký Hoài Thôi Ung Thôi Cổn

竹	塢	無	塵	水	檻	清
Trúc	ô	vô	trần	thủy	khản	thanh
相	思	迢	遞	隔	重	城
Tương	tư	điều	đệ	cách	Trùng	thành
秋	陰	不	散	霜	飛	晚
Thu	âm	bất	tán	sương	phi	vãn
留	得	枯	荷	聽	雨	聲
Lưu	đắc	khô	hà	thính	vũ	thanh.

李 商 隱
Lý Thương Ẩn

Đại Ý:

Ở khóm trúc bên bờ ao xanh, nhớ bạn ở Trùng Thành xa xôi, trong chiều thu mù sương và nghe tiếng mưa rơi trên lá sen khô.

Dịch : Trụ Đình Họ Lạc Nhớ Thôi Ung, Thôi Cổn

Khóm trúc bên bờ ao nước xanh Tương tư vượt quá vạn dậm Thành Chiều thu ảm đạm, sương tan tác Nghe tiếng mưa rơi trên sen tàn.

Bài 91 : 金鄉送衛八之西京 Kim Hương Tống Vệ Bát Chi Tây Kinh

客	從	長	安	來
Khách	tòng	Trường	An	lai
歸	還	長	安	去
Quy	hoàn	Trường	An	khứ
狂	風	吹	我	心
Cuồng	phong	xuy	ngã	tâm
西	掛	咸	陽	數
Tây	quải	hàm	dương	số
此	情	不	可	道
Thử	tình	bất	khả	đạo
此	別	何	時	遇
Thử	biết	hà	thời	ngộ
望	望	不	見	君
Vọng	vọng	bất	kiến	quân
連	山	起	煙	霧
Liên	son	khởi	yên	vụ.

李 白 Lý Bạch

Đại $\acute{\mathbf{Y}}$:

Ông từ Trường An tới rồi lại về Trường An. Gió bạo thổi hồn tôi tới cây cỏ ở Hàm Dương. Tình cảm này khó nói được thành lời, chia tay rồi khi nào gập lại? Nhìn ông đi, núi non đã mịt mù sương khói.

Dịch : Ở Làng Kim tiễn Vệ Bát về Tây Kinh

Ông từ Trường An tới
Nay lại về Trường An
Hồn tôi theo gió thổi
Tới cây cỏ Hàm Dương
Tình này thật khó tả
Lúc nào gập lại đây?
Nhìn theo mà chẳng thấy
Núi đã mù khói mây.

Bài 92: 巴 女 詞 Ba Nữ Từ

巴	水	急	如	顮
Ba	thủy	cấp	như	tiễn
巴	船	去	若	飛
Ba	thuyền	khứ	nhược	phi
+	月	Ξ	千	里
Thập	nguyệt	tam	thiên	lý
郎	行	幾	時	歸
Lang	hành	co	thời	quy.

李 白 Lý Bạch

Đại Ý:

Sông Ba chẩy nhanh như tên bắn, thuyền lướt như bay. Chàng đi ba ngàn dậm đã trải qua mười tháng rồi, bao giờ chàng mới trở lại?

Dịch : Bài từ của Ba Nữ

Sông Ba nước chẩy gấp Thuyền đi như là bay Mười tháng, ba ngàn dậm Bao giờ chàng về đây ?

Bài 93: 八 陣 圖 Bát Trận Đồ

功 蓋 分 或 Công cái phân quốc tam 成 名 八 陣 晑 đồ Danh thành bát trận 不 轉 江 流 石 bất chuyển Giang lưu thach 遺 恨 失 吞 吳 thất Di hận thôn Ngô

杜 甫 Đỗ Phủ

Đại Ý:

Công lớn của ông (Khổng Minh) là tạo ra thế Tam quốc. Nổi danh với bát trận đồ (xếp đá thành trận). Nước sông chẩy nhưng những tảng đá không di chuyển, để lại mối hận đã không thôn tính được nước Ngô.

Dịch: Bát Trận Đồ

Công lớn phân Tam quốc Nổi danh Bát trận đồ Sông trôi, đá chẳng chuyển Còn hận không thắng Ngô.

Bài 94:

春 閨

Xuân Khuê

裊	裊	城	邊	柳
Niễu	niễu	thành	biên	liễu
青	青	陌	上	桑
Thanh	thanh	mạch	thượng	tang
提	竉	忘	採	葉
Đề	lung	vong	thái	diệp
昨	夜	夢	渙	陽
Tạc	dạ	mộng	Hoán	Duong.

戴 叔 倫

Đái Thúc Luân

Đại Ý:

Liễu ở ngoài thành mơn mởn, dâu bên đường xanh xanh, mang giỏ đi mà quên hái lá dâu vì đêm qua mơ tới Hoán Dương gập chồng.

Dịch : Xuân ở khuê phòng

Liễu ngoài thành mơn mởn Dâu xanh xanh bên đường Xách giỏ, quên hái lá Đêm qua mộng Hoán Dương.

Chú Thích: Hoán Dương tên một ải ở biên cương.

Bài 95: 除夜作 Trừ Dạ Tác

旅	館	寒	燈	獨	不	眠
Lữ	quán	hàn	đăng	độc	bất	miên
客	心	何	事	轉	凄	然
Khách	tâm	hà	sự	chuyển	thê	nhiên
故	鄉	今	夜	思	千	里
Cố	hương	kim	dạ	tư	thiên	lý
愁	曼	明	朝	又	_	年
Sầu	man	minh	triêu	hựu	nhất	niên.

高 適 Cao Thích

Đại Ý:

Trong quán trọ dưới ánh đèn lẻ loi, ngủ không được, lòng ly khách bỗng nhiên buồn bã, nhớ đến quê nhà ở xa ngàn dậm, sáng mai đã là năm mới rồi, tóc lại bạc thêm.

Dịch: Làm thơ đêm cuối năm

Quán trọ đèn đơn ngủ chẳng được Ly khách buồn lòng bởi vì đâu? Đêm nhớ về quê ngoài ngàn dậm Sáng mai, năm mới bạc thêm đầu.

Bài	96	:	鹿	寨
			Lộc	Trại

空	山	不	見	人
Không	son	bất	kiến	nhân
但	聞	人	語	響
Đản	văn	nhân	ngữ	hưởng
返	景	入	深	林
Phản	cảnh	nhập	thâm	lâm
復	照	青	苔	上
Phục	chiếu	thanh	đài	thượng.

王 維 Vương Duy

Đại Ý:

Trong núi vắng không ai, chỉ có tiếng người vọng lại. Nắng xuyên qua rừng thẳm, chiếu trên đám rêu xanh rì.

Dịch: Trại nuôi hươu

Núi vắng không bóng người Chỉ nghe tiếng vọng thôi Nắng xuyên qua rừng thẳm Chiếu đám rêu xanh ngời.

Bài 97: 落葉

Lạc Diệp

早	秋	驚	葉	落
Tảo	thu	kinh	diệp	lạc
飘	零	似	客	心
Phiêu	linh	tự	khách	tâm
翻	飛	未	肯	下
Phiên	phi	vį	khẳng	hạ
猶	言	惜	故	林
Do	ngôn	tích	cố	lâm.

孔 紹 安 Khổng Thiệu An

Đại Ý:

Thu sớm làm lá sợ và rơi xuống, nhưng rơi chập chòn như lòng khách, cứ bay là là như chưa muốn rơi xuống, chắc là còn nhớ rừng xưa?

Dịch : Lá rụng

Thu sớm kinh lá rụng Chập chờn như tâm tôi Vật vờ chẳng muốn xuống Chắc nhớ rừng xưa rồi.

Bài 98: 憶梅

Úc Mai

定	定	住	天	涯
Định	định	trú	thiên	nhai
依	依	向	物	華
Y	y	hướng	vật	hoa
寒	梅	最	堪	恨
Hàn	mai	tối	kham	hận
長	作	去	年	花
Trường	tác	khứ	niên	hoa.

李 商 隱

Lý Thương Ẩn

Đại Ý:

Mãi lận đận ở chân trời nhưng lòng vẫn hướng về nơi đô hội. Thương cho cây mai lạnh, lúc xuân về thì hoa đã tàn rồi.

Dịch: Nhớ mai

Chân trời mãi lận đận Lòng hướng nơi phồn hoa Thương thay cho mai lạnh Luôn là hoa mùa qua.

Bài 99 : **幽 尾**

U Cu

選	得	幽	居	合	野	情
Tuyển	đắc	u	cu	hợp	dã	tình
終	年	無	送	亦	無	迎
Chung	niên	vô	tống	diệc	vô	nghinh
有	時	直	上	孤	鋒	頂
Hữu	thời	trực	thướng	cô	phong	đỉnh
月	下	披	雲	叫	_	聲
Nguyệt	hạ	phi	vân	khiếu	nhất	thanh.

李翺

Lý Cao

Đại Ý:

Chọn được chỗ vắng vẻ hợp với lòng quê, suốt năm chẳng đưa đón ai. Có lúc leo lên đỉnh núi, dưới trăng hét lên một tiếng xé trời.

Dịch: Ở ẩn

Lựa chỗ vắng vẻ hợp tình quê Trọn năm chẳng đưa hay đón khách Có lúc trèo lên đỉnh núi hề! Mây trôi, trăng tỏ, cười khanh khách.

Bài 100: 仙子送劉阮出洞 Tiên Tử Tống Lưu Nguyễn Xuất Động

慇	勤	相	送	出	天	台
Ân	cần	tương	tống	xuất	Thiên	Thai
仙	境	那	能	却	再	来
Tiên	cảnh	na	năng	khước	tái	lai
雲	液	旣	歸	須	强	飲
Vân	Dịch	ký	quy	tu	cưỡng	åm
玉	書	無	事	莫	頻	開

Ngọc	thư	vô	sự	mạc	tần	khai
花	流	洞		應	長	在
Hoa	lưu	động	khẩu	ung	trường	tại
水	到	人	閰	定	不	回
Thủy	đáo	nhân	gian	định	bất	hồi
惆	悵	溪	頭	從	此	别
Trù	trướng	khê	đầu	tòng	thử	biệt
碧	山	明	月	照	蒼	苔
Bích	son	minh	nguyệt	chiếu	thương	đài.

曹 唐

Tào Đường

Đại Ý:

Các nàng tiên ân cần tiễn Lưu Nguyễn ra khỏi Thiên Thai, bảo hai chàng rằng cảnh tiên khó có thể quay trở lại. Nếu đã đi thì hãy uống chén Vân Dịch (tên một loại rượu). Sách tiên đừng mở xem luôn. Hoa rơi ở cửa động thì còn mãi, nhưng dòng nước chẩy xuống cõi trần thì không bao giờ về. Từ đây xin cách biệt, trăng núi chiếu sáng đám rêu xanh.

Dịch : Các nàng tiên tiễn Lưu Nguyễn ra khỏi Thiên Thai

Đưa tiễn ân cần khỏi Thiên Thai Trở lại cảnh tiên khó lắm ai Đã về hãy uống chén Vân Dịch Vô sự sách tiên chớ xem hoài Hoa rơi cửa động vẫn còn mãi Nước tới trần gian bao giờ quành Tình quân từ đây xin cách biệt Trăng núi soi rọi đám rêu xanh.